საქართველოს რესპუბლიკა

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს ორგანო

გამოდის 1990 წლის დეკემბრიდან | № 78 (98) | სამშაბათი, 23 აპრილი, 1991 წელი. | ფასი 10 კაპიკი

„მეტეხი“: სტუმარი ღვთისაა!

ახალი ელფერი შემატა თბილისს, მის უძველეს უბანს ისანს სასტუმრო „მეტეხის“ უნიკალურმა ნაგებობამ, მისმა ორიგინალურად გადაწყვეტილმა. შემოგარენმა, რასაც აქაურმა რელიეფმაც შეუწყო ხელი. მშენებლობა, რომელსაც ავსტრიული ფირმა **ABB** და თბილისის საქალაქო საბჭოს ტრესტი „ინეგმშენი“ აწარმოებდა, დასრულდა. „მეტეხი“ მზად არის სტუმრების მისაღებად.

19 აპრილს ოთხვარსკვლავიანი კლასის სასტუმრო „მეტეხის“ საზეიმო გახსნის ცერემონიაზე მოვიდნენ თბილისის საზოგადოებრიობის, მშენებლობაში მონაწილე ორგანიზაციების წარმომადგენლები.

ზეიმი გახსნა ქალაქ თბილისის პრეფექტმა ბატონმა ირაკლი ანდრიაძემ. მან თქვა, თუ რა მიზანს მოემსახურება და რა სარგებლობას მოუტანს რესპუბლიკას, ჩვენს დედაქალაქს საერთაშორისო ტურიზმის გაფართოება და რა პერსპექტივებია დასახული. მან აღნიშნა, რომ „მეტეხი“ დიდ როლს შეასრულებს თბილისის საქმიანი ცენტრის ჩამოყალიბებაში.

დამსწრეთ მიესალმა და ეს ღირსშესანიშნავი ფაქტი მიულოცა საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტმა ბატონმა ზვიად გამსახურდიამ. მან ილაპარაკა უცხოეთის ქვეყნებთან საქმიანი და კულტურული კონტაქტების აუცილებლობაზე და მნიშვნელობაზე. სტუმარი წარმოთქვა ასევე ავსტრიული ფირმის **ABB**-ს გენერალურმა დირექტორმა ლეობოლდ ბაუსბეკმა.

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ აკურთხა ეს დიდებული ხუროთმოძღვრული ნაგებობა, დალოცა მისი მშენებლები და ქართველი ხალხი.

ᲡᲣᲠᲐᲗᲔᲑᲖᲔ: „მეტეხის“ გახსნის წინ; გახსნა; ფასადი; ვესტიბიული.

ᲑᲘᲕᲘ ᲙᲘᲠᲙᲘᲫᲘᲡ (საქინფორმის ფოტოქრონიკა) და ᲡᲘᲛᲝᲜ ᲙᲘᲚᲐᲫᲘᲡ ფოტო.

მხატვრული კოლექტივების მონაწილეობით გაიმართა თეატრალიზებული სანახაობა.

„მეტეხის“ საზეიმო გახსნას ესწრებოდნენ საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე ბატონი აკაკი ასათიანი, საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარე ბატონი თენგიზ სიგუა და სხვა ოფიციალური პირები.

• • •

თბილისელი გამწვანების მუშაკები გახსნილი ოთხვარსკვლავიანი სასტუმრო „მეტეხის“ პირველ სტუმრებს ყვავილებით ხვდებიან. მისი ნომრების ფანჯრები გადაჭყურებენ ძველი თბილისის ლამაზ პანორამას. ბორცვის ფერდობები, რომელზეც აღმართულა სასტუმროს დიდებული შენობა, დაფარულია შინდით, მორთულია ჩინური ვასმინის ბუჩქებით. ახალგაზრდა კვიპაროსები მჭიდრო მწკრივად მიპყვებიან ბორცვს. მწვანე ნარგავების ხალიჩით არის გარშემორტყმული შენობა. გაზონებსა და ყვავილნარებში, რომელთა საერთო ფართობი 1,5 ჰექტარია, თავმოყრილია თბილისის ბოტანიკური ბაღის ეგზოტიკური ძეგვრული ნაგებობა, დალოცა მისი მშენებლები და ქართველი ხალხი.

მცენარეულობა. ვარდისა და იასამნის ბუჩქების გარდა აქ ხარობს კოწახური, ძახველი, ლენქორანული ალბიცია, ბზის რამდენიმე ნაირსახეობა. სასტუმროს ცენტრალურ შესასვლელთან იზრდება ტირიფის იშვიათი ეგზემპლარი. ზაფხულისათვის ბუჩქნარის მწვანე მასა დაიფარება წითელ-ყვითელი ყვავილებით. ჯერჯერობით კი მხოლოდ ცინერარია მკვეთრად გამოირჩევა იისფერი შეფერილობით მწვანე გაზონების ფონზე.

სასტუმროს შიდა სათავსების გამწვანება ავსტრიელმა სპეციალისტებმა იკისრეს. აქ კასრებით შემოიტანეს ჩინური ვარდის ბუჩქები. ბოლი თბილისურ ეზოს მოგვაგონებს. აივნებიდან გადმოკიდებული ხვეული მცენარეები. შენობის მიწისქვეშა სართულზე მდებარე აუზის ირგვლივ დეკორატიულ ქოთნებში „ხარობენ“ ყვავილები. ისინი ხელოვნურია, მაგრამ ცოცხალი ყვავილების სრულ შთაბეჭდილებას ტოვებენ, სიმყუდროვეს და სილამაზეს ქმნიან.

საქინფორმი.

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის

ᲑᲠᲫᲐᲜᲔᲑᲣᲚᲔᲑᲐ

რესპუბლიკაში პირველადი მოთხოვნილების საქონლის ფასების მოწესრიგებების შესახებ

სსრ კავშირის პრეზიდენტისა და სსრ კავშირის მინისტრთა კაბინეტის გადაწყვეტილებებით სახალხო მოხმარების საქონლის საცალო ფასების თავსმოხვეულმა მომატებამ საქართველოს რესპუბლიკის მოსახლეობის სამართლიანი გულისწყრომა გამოიწვია. მდგომარეობა იმითაც მძიმდება, რომ ზოგიერთი პირველადი მოთხოვნილების საქონლიანი საწარმოებისა (მწარმოებლებისა) და სავაჭრო ორგანიზაციებისათვის სახელმეკრულებო (თავისუფალი) ფასების დაწესების უფლების მიცემის შედეგად ფასტაბრივად უმართავი გახდა ფასწარმოქმნის პროცესები და უსინდისო პირებს საშუალება მიეცათ საკუთარი ანგარებითი მიზნებისათვის გამოეყენებინათ შექმნილი სიტუაცია.

პირველადი მოთხოვნილების საქონლის ფასწარმოქმნის საქმეში სათანადო წესრიგის დასამყარებლად:

1. დაწესდეს პირველადი მოთხოვნილების საქონელზე ერთიანი ფიქსირებული სახელმწიფო საცალო ფასები საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე განლაგებული სახელმწიფო და სამომხმარებლო კოოპერაციის ყველა სავაჭრო და საზოგადოებრივი კვების ობიექტისათვის.

2. საქართველოს რესპუბლიკის ეკონომიკის სამინისტრომ საქართველოს რესპუბლიკის ვაჭრობის სამინისტროსთან, ცეკავშირის გამგეობასთან, რესპუბლიკის სამინისტროებთან და უწყებებთან, საწარმოებთან და ორგანიზაციებთან ერთად უმოკლეს ვადაში დააწესოს მტკიცე სახელმწიფო საცალო ფასები პირველადი მოთხოვნილების იმ საქონელზე, რომელიც მნიშვნელოვანწილად განსაზღვრავს ხალხის ცხოვრების დონეს.

3. საქართველოს რესპუბლიკის ვაჭრობის სამინისტრომ და ცეკავშირის გამგეობამ, სავაჭრო ქსელს მჭირე სხვა სამინისტროებსა და უწყებებმა უზრუნველყონ საცალო ვაჭრობისა და საზოგადოებრივი კვების ობიექტებში საცალო ფასების (პრეისკურანტის) თვალსაჩინო ადგილას გამოკვრა.

4. აეკრძალოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე განლაგებულ სახელმწიფო და სამომხმარებლო კოოპერაციის ყველა სასოფლო-სამეურნეო, სამრეწველო, სავაჭრო და საზოგადოებრივი კვების საწარმოსა და ორგანიზაციის სახელშეკრულებო (თავისუფალი) ფასების დაწესება საქართველოს რესპუბლიკის ეკონომიკის სამინისტროსთან შეუთანხმებლად.

5. გაუქმდეს გაყიდვიდან 5-პროცენტიანი გადასახადი საქართველოში წარმოებულ და რესპუბლიკის ტერიტორიაზე სარეალიზაციო პირველადი მოთხოვნილების საქონელზე, ჟურნალ-გაზეთებზე, ზოგიერთი სახეობის მომსახურებაზე, მათ შორის ტაქსზე.

6. დაევალოს საქართველოს რესპუბლიკის ფინანსთა სამინისტროს დაუწესოს მკაცრი კონტროლი ფასების სფეროში სახელმწიფო დისციპლინის განუხრელ დაცვას.

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი

ᲖᲕᲘᲐᲓ ᲒᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲠᲓᲘᲐ.

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ. 1991 წლის 20 აპრილი.

ᲜᲣᲡᲮᲐ

იმ სახეობათა საქონლისა, რომელზეც გავრცელდება ერთიანი სახელმწიფო ფიქსირებული ფასები ნაცვლად სახელშეკრულებო (თავისუფალი) ფასებისა

1. უალკოჰოლო სასმელები და მინერალური წყლები;
2. საკონდიტრო ნაწარმი;
3. თევზი და თევზეული;
4. ერბოშეზელილი პურფუნთუშეული, ორცხობილა;
5. ნაყინი;
6. საბლინე და საალადე ფქვილი;
7. ყოველგვარი ძეხვეული და შაშხი.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს ორგანო

ᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲑᲘᲡ ᲛᲝᲐᲛᲑᲔ

საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობაში

19 აპრილს გაიმართა საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის მორიგი სხდომა. სანამ დღის წესრიგის საკითხების განხილვას შეუდგებოდნენ, მთავრობის წევრები შეხვდნენ ახლად დანიშნულ პრეფექტებს. ამ შეხვედრაზე მოხსენება გააკეთა საქართველოს რესპუბლიკის ფინანსთა მინისტრმა გურამ ახსანძემ, რომელმაც რესპუბლიკაში შექმნილ ფინანსურ მდგომარეობას ფრიად შემაშფოთებელი უწოდა, რაც განპირობებულია დისციპლინის შესუსტებით როგორც ცენტრში, ასევე ადგილებზე. ამის შედეგად გაიმართა აზრთა გაზიარება, რომელიც შეეხო, ერთი მხრივ, რესპუბლიკურ სამინისტროებსა და უწყებებს და, მეორე მხრივ, პრეფექტურებს შორის ურთიერთობის მოგვარებას.

სხდომაზე განიხილეს 1991 წელს წყალდიდობის წინააღმდეგ სამუშაოთა მოცულობის საკითხი და მიიღეს შესაბამისი დადგენილება, რომლითაც საქართველოს რესპუბლიკის სასოფლო და სატყეო მეურნეობის სამინისტროს, არქიტექტურისა და მშენებლობის საქმეთა სამინისტროს, აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკების მინისტრთა საბჭოებს, რაიონებისა და ქალაქების პრეფექტურებს დაევალათ დროულად და ხარისხიანად განახორციელონ დადგენილებით განსაზღვრულ სამუშაოთა მოცულობანი. ამასთან ცალკეულ უწყებებს მიეთითათ გამოძებნონ საჭირო საშენი მასალა დასახული პროგრამის წარმატებით შესრულებისათვის. ადგილებზე წყალდიდობასთან ბრძოლის ორგანიზაციისა და მისი შედეგების ლიკვიდაციისათვის გათვალისწინებულია შეიქმნას სპეციალური მუდმივმოქმედი კომისიები სამეურნეო ორგანოების პასუხისმგებელ მუშაკთა შემადგენლობით.

განიხილეს 1990 წლის 1 ნოემბრისათვის საქართველოს რესპუბლიკაში მიწების გამოყენებისა და აღრიცხვის შედეგების საკითხი. მიღებულ დადგენილებაში აღნიშნულია, რომ ბოლო დროს დიდი მუშაობაა გაწეული მიწის კანონმდებლობის შესრულებისა და დაცვისათვის. საზოგადოებრივ ორგანიზაციებს დაებრუნდათ 641 ჰექტარი უკანონოდ გამოყოფილი და მითვისებული მიწები. მნიშვნელოვნად გაიზარდა სანნავ-სათესი ფართობები ამორტიზებული მრავალწლოვანი ნარგავების ამოძირკვის, ახალი მიწების ათვისების, სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებზე საქალაქო საცხოვრებელი მასივების განაშენიანების შეწყვეტის გზით, რის მიოხებითაც, მაგალითად, მცხეთის რაიონს დაუბრუნდა 336 ჰექტარი ნაყოფიერი მიწა დიდი დიღმის ზონაში.

ამის შედეგად სახნავ-სათესი მიწების აბსოლუტურმა მატებამ რესპუბლიკაში 4,2 ათასი ჰექტარი შეადგინა.

გათვალისწინებულია ღონისძიებათა კომპლექსი მიწის კანონმდებლობის მოთხოვნათა განუხრელი შესრულებისათვის. ამ მიზნით ავტონომიური რესპუბლიკების მინისტრთა საბჭოების, შესაბამისი სამინისტროებისა და უწყებების, პრეფექტურების წინაშე დასახულია მუშაობის ძირეული გაუმჯობესების, სასოფლო-სამეურნეო სავარგულების მიზანმიმართული გამოყენებისათვის მომთხოვნილებისა და კონტროლის გაძლიერების საკითხი. ამასთან განსაკუთრებული ყურადღება უნდა დაეთმოს საკარმიდამო მიწათსარგებლობაში, ინდივიდუალურ საბინაო მშენებლობაში დარღვევათა აღმოფხვრას და საპასპორტო რეჟიმის დაცვას, რათა ურეაგირებად არ დარჩეს დარღვევის არც ერთი ფაქტი და ყველა მითვისებული მიწა დაუბრუნდეს კანონიერ მფლობელებს.

მთავრობამ მოიწონა საქართველოს რესპუბლიკის მეცნიერებისა და ტექნიკის სამინისტროს, ზუგდიდის რაიონის საწარმოო კოოპერატივის „ნარინჯის და იტალიური ფირმის „ალფა იტალიას“ (ქ. ბოლონია) წინადადება ზუგდიდის რაიონის სოფელ დარჩელში ერთობლივი საწარმოს „გიორგიტას“ შექმნის შესახებ. საწარმოს ფრიად ფართო პროგრამა აქვს. იგი განახორციელებს სასოფლო-სამეურნეო და გადამამუშავებელი საწარმოების ტექნიკურ განახლებასა და მოდერნიზაციას თანამედროვე ტექნიკისა და ტექნოლოგიის გამოყენებით, აააშენებს ეკოლოგიურად სუფთა და უნარჩენო საწარმოებს, შექმნის და ორგანიზაციას გაუწევს საყოფაცხოვრებო ქსელის სტრუქტურებს, აწარმოებს ჩითილებს დაჩარებული ტექნოლოგიით და სხვ.

მიღებულია გადაწყვეტილება, რომ შეიქმნას ერთობლივი საწარმო თბილისის დიმიტროვის სახელობის საავიაციო საწარმოო გაერთიანებასა და ამერიკის ფირმა „ამერიკან ჯენერალ ინტერნეიშნლ კორპორეიშნთან“. იგი გამოუშვებს და საზღვარგარეთის ბაზარზე გაასაღებს „კუგარის“ ტიპის თვითმფრინავებს. პირველ ხუთ წელიწადში გათვალისწინებულია დამზადდეს 1010 თვითმფრინავი, თანაც 1995 წლისათვის საწარმოს წმინდა მოგება 31,1 მილიონ მანეთს მიაღწევს უცხოური ვალუტით. მარტო გადასახადების სახით რესპუბლიკის ბიუჯეტში 10,9 მილიონამდე მანეთი შემოვა უცხოური ვალუტით.

საავიაციო საზოგადოების „თბილისის უნივერსალური ბირჟის“ წესდების რეგისტრაციის შესახებ თავისი დადგენილებით საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობამ მას ცხოვრების საგზური მისცა. ბირჟა შეიქმნა საქართველოში საქონლის, ნედლეულის ბაზრების, აგრეთვე მომსახურების მიზნით, ფასიანი ქაღალდებისა და სხვა საფონდო ფასეულობების, ვალუტის ბაზრების მოწესრიგების, განვითარებისა და რეგულირების მიზნით. იგი სრულყოფს მასალებისა და ნედლეული რესურსების, საწარმოო-ტექნიკური დანიშნულების პროდუქციის, სახალხო მოხმარების საქონლის, სოფლის მეურნეობის პროდუქციისა და სხვა ფასეულობების ვაჭრობის ორგანიზაციას, შეიმუშავებს და შეადგენს სამეცნიერო-მეთოდიკურ მასალებს საბაზრო ეკონომიკის პირობებში სავაჭრო და საწარმოო საქმიანობის ეკონომიკური და სამართლებრივი უზრუნველყოფისათვის, იკისრებს სპეციალისტებისა და მენეჯერების მომზადების და კვალიფიკაციის ამაღლების ორგანიზაციას როგორც საქართველოში, ისე მის ფარგლებს გარეთაც, აქტიურად შეუწყობს ხელს სსრ კავშირის რესპუბლიკებთან და საზღვარგარეთის ქვეყნებთან ეკონომიკური და სავაჭრო ურთიერთობის დამყარებას დელეგაციათა გაცვლის, ტურიზმის ორგანიზაციის გზით და სხვა საშუალებებით.

სხდომაზე განიხილეს აგრეთვე რესპუბლიკის სოციალურ-ეკონომიკური და კულტურული ცხოვრების სხვა საკითხები.

საქინფორმი

საქართველოს სოციალურ-ეკონომიკური საბჭოს

ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲓᲠᲔᲝᲑᲐ

ᲔᲠᲘ ᲓᲐ ᲗᲐᲕᲘᲡᲣᲤᲚᲔᲑᲐ

ᲐᲠ უნდა გავაგებინოთ ხალხსა, რომ შიმშილი და წყურვილი გამოწვეულია სულ სხვა მიზეზებით, რომ ეს შედეგია არა პოლიტიკური თავისუფლებისა, პირიქით, სწორედ იმისი, რომ ეს თავისუფლება ჯერ არ არის სრულიად დამყარებული და გატარებული ცხოვრებაში და საერთაშორისო განწყობილებაში... ჯერ კიდევ არა ვართ ყველას მიერ ცნობილი, როგორც დამოუკიდებელი სახელმწიფო, ამიტომ როგორც შინ, ისე საერთაშორისო არეში პრეფერენციალურ დაწესებული ეკონომიური და კულტურული ძალები.

თავისუფლება სწორედ იმიტომ გვინდა, რომ ბოლო მოეღოს ამისთანა მდგომარეობას. მაშინ ბოლო მოეღება შიმშილსაც და წყურვილსაც. ამოძრავდება ეკონომიური და კულტურული ძალები და ცხოველმყოფელი სულთქმა თავისუფლებისა ერთიანად გარდაქმნის ჩვენს ცხოვრებას. ჩვენ გვაქვს აღურიცხელი მილიარდის ქონება. იგი აქ აწყვია ჩვენ წინ, ჩვენ ფეხქვეშ. იგი დამალულია ჩვენს მიწაში, ჩვენს მიწაწყლებში და ჩვენს ჰაერში. უნდა მხოლოდ ცოდნა და განვითარება, რომ მოვიხმაროთ ეს დიადი ქონება, უნდა თავისუფლება, რომ ცოდნაც მივიღოთ და განვითარებაც, რომ ხელს არ გვიშლიდეს იმ დიადი შრომის დუღილში და ჩვენივე შევქმნათ ჩვენი სამდიდრე და ბედნიერება. სახელმწიფო მთელი ერისაა; ამიტომ, მთელმა ერმა უნდა შეიგნოს, თუ რა დიდი ღირებულებაა პოლიტიკური თავისუფლება.

ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲒᲒᲐᲨᲐᲕᲐ,

გაზეთი „საქართველო“, 1918 წ. 4 ქრისტეშობისთვე.

ᲣᲚᲝᲪᲐᲕᲔᲜ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲐᲡ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ რესპუბლიკის პრეზიდენტი ბატონი ზვიად გამსახურდია, რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო, კვლავ იღებენ მოსალოდ დეპეშებს საზღვარგარეთიდან საქართველოს სახელმწიფო დამოუკიდებლობის აღდგენის, რეფერენდუმში შთამბეჭდავი გამარჯვების გამო.

რადიოგადაცემების ფინელი პროდიუსერი იუოკი რიპტი და საერთო-სახალხო რეფერენდუმზე მეთვალყურედ მყოფი ელის კივინენი ქართველ ხალხს ულოცავს გამარჯვებას და მადლობას უძღვნიან გულითადი მსპინძლობისთვის.

ამერიკის შეერთებული შტატებიდან დეპეშაში მისი ავტორი ლალი ბეილი მიესალმება საქართველოს პრეზიდენტისა და პარლამენტის მიერ სახელმწიფო დამოუკიდებლობის აღდგენის გზაზე გადადგმულ ნაბიჯს და აღნიშნავს, რომ დემოკრატიის მოპოვება ადვილი არ არის.

ქართველი ხალხის გამარჯვების სიხარული გაიზიარეს მოლდავეთის რესპუბლიკის მეცნიერებისა და განათლების სამინისტროს თანამშრომლებმაც. ისინი ულოცავენ საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტს ბატონ ზვიად გამსახურდიას და სწერენ, რომ მისაბაძია „თქვენი ხალხის ღირსების გრძნობა, მისი ეროვნული თვითშეგნება, გაბედულება, გამძლეობა და გონიერება“.

ᲞᲠᲝᲢᲔᲡᲢᲘᲡ ᲮᲛᲔᲑᲘ ᲐᲤᲮᲐᲖᲔᲗᲘᲓᲐᲜ

ᲡᲝᲩᲘᲡᲘ. კრემლის აგრესიული ძალების დანაშაულებრივმა მოქმედებამ შიდა ქართლში დიდი აღშფოთება გამოიწვია საქართველოში. ბუნებრივია, აფხაზეთის მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი შეაძრწუნა სუვერენული საქართველოს სამხანაო საქმეებში გარეშე ძალის ჩარევამ. ბევრ წარმოებადწესებულებაში, სკოლაში, უმაღლეს სასწავლებელში გაიმართა საპროტესტო მიტინგები და კრებები, რომლებზეც დაგშეს იმპერიული ძალების მოქმედება და მოითხოვეს შეწყვეტა აგრესია საქართველოს მიმართ.

„მრგვალი მაგიდის“ პოლიტიკური ორგანიზაციების მოწოდებას საპროტესტო აქციების შესახებ ერთსულოვნად დაუჭირა მხარი რკინიგზის სამმართველოს სამტრედიის განყოფილების სოხუმის კვანძმა, რომლის თანამშრომლებმა 10 აპრილს 17 საათზე დაიწყეს გაფიცვა. 16 აპრილიდან გაფიცულია სოხუმის გაზაპარატურის საექსპერიმენტო ქარხნის მუშა-მოსამსახურეთა კოლექტივი. 17 აპრილს მოეწყო გაერთიანება „ათეხაზთამბაქოს“ სოხუმის თამბაქოს ფაბრიკის შრომითი კოლექტივის კრება, შეიქმნა საგაფიცო კომიტეტი. გადაწყდა, აღარ მიიღონ ცენტრის დაკვეთები. ანალოგიური კრება გაიმართა გაერთიანება „ორგტექნიკაშიც“. კოლექტივმა გადაწყვიტა გადავდეს გაფიცვის სასაწყობო ფორმაზე.

ზემოთ ჩამოთვლილმა კოლექტივებმა მიმართეს გაეგზავნეს სსრ კავშირის პრეზიდენტს გორბაჩოვს შემდეგი მოთხოვნებით: შიდა ქართლიდან დაუყოვნებლივ ჩამოიყვანონ სსრ კავშირის შინაგანი ჯარები; დაუყოვნებლივ ჩაიცქიტოს როკის გვირაბი; სსრ კავშირის მთავრობამ დაუყოვნებლივ დაიწყოს მოლაპარაკება დამოუკიდებელი საქართველოს ხელისუფლებასთან; დაკმაყოფილდეს კუზბასელ მეშახტეთა მოთხოვნები.

19 აპრილს გაფიცულ კოლექტივებს შეუერთდა სოხუმის ფიზიკა-ტექნიკური კვლევითი ინსტიტუტი.

ᲖᲣᲠᲐᲑ ᲙᲕᲐᲠᲐᲪᲮᲔᲚᲘᲐ,

საქინფორმის კორესპონდენტი.

ᲨᲘᲓᲐ ᲥᲐᲠᲗᲚᲘ

ᲕᲘᲜ ᲔᲑᲠᲫᲕᲘᲡ ᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲔᲑᲡ ᲡᲐᲛᲐᲩᲐᲑᲚᲝᲨᲘ?

ᲡᲐᲛᲐᲩᲐᲑᲚᲝᲨᲘ ქართველებს ბევრნი ებრძვიან. ესენი არიან ცენტრისაგან დაგზავნილი სეპარატისტები, ფარული ეკონომიკის მაფიოზები, მათი ფულით შეიარაღებული ექსტრემისტთა ბანდები, სამხედროები, რომლებიც წინათ ოსი ექსტრემისტებისათვის რაკეტებისა და იარაღის მოწოდებას სჯერდებოდნენ, ახლა კი შინაგანი ჯარის ხელით ანგარიშის სწორებას შეუდგნენ ქართველებთან და საქართველოს მილიციასთან.

მაგრამ ამჯერად გვინდა გესაუბროთ კიდევ ერთ ურდოზე, ცენტრმა და ოსმა სეპარატისტებმა რომ შემოუსიეს სამაჩაბლოს. ესენი არიან ჩრდილოეთ ოსეთიდან და საბჭოთა ქვეყნის სხვადასხვა რეგიონიდან ჩამოსული ბანდები.

ფართოა მათი მოქმედების დიაპაზონი: ქართველების სახლების ძარცვითა და დაწვით დაწყებული, მძეულად აყვანით, ჯოჯოხეთური წამებითა და დახოცვით დამთავრებული.

თებერვლის დამდეგს ქარელის რაიონიდან ყორნისის რაიონის სოფელ ქალეთში ორი ქართველი მანდილოსანი მძეულად წაიყვანეს. მანდილოსნები თანასოფლელებმა გამოიხსნეს, მათი გამტაცებლები ორი ექსტრემისტი კი დაკავეს. ერთ-ერთ, ბანდიტი გ. ქელეხსაევი ეკმეროვოს ოლქიდან იყო ჩამოსული.

26 თებერვალს ყორნისის რაიონის სოფელ ავნევში ოსმა ექსტრემისტებმა დანაღმეს ერთ-ერთი ეუნი. დანაშაულის ადგილზე შეიპყრეს ხუთი ექსტრემისტი. ერთ-ერთი მათგანი — ალან ხუბაევი როსტოვის ოლქის აზოვის რაიონის სოფელ კუჩეროვიდან იყო ჩამოსული. ბანდიტებს ჩამოერთვათ „ნაგანის“ ტიპის რევოლვერი, საბრძოლო რაკეტა, რაკეტის გასამართი აკუმულატორი და დასამიზნებელი ტელესკოპი. ძნელი მისახვედრი არ უნდა იყოს, რომელ უწყებაშია შეძენილი ბანდიტების მთელი ეს საჭურველი.

ბანდიტების ერთი ჯგუფი 13 აპრილსაც დაკავეს ცხინვალის შესასვლელში. ამჯერად ისინი საქართველოს მილიციის დროებითს შტაბს დაესხნენი თავს და შინაგანი ჯარის ნაწილებსაც დაუშინეს ცეცხლი.

ბანდიტებმა ჩვენი მილიციის მუშაკები რომ არ დაინდეს, გასაგებია, მაგრამ რატომ ესროლეს სამხედროებს, ცოტა ძნელია ამაზე პასუხის გაცემა. შეიძლება ეს იყო პროვოკაცია. რადგან მათ სამხედროებს ჩვენი შტაბის მიდამოებიდან დაუწყეს სროლა. ამით შინაგან ჯარს შესაძლოა ეფიქრა ქართველი მილიციელები გვესვრიანო და საქმე შეიარაღებულ კონფლიქტამდე, სისხლისღვრამდე მისულიყო.

ასეა თუ ისე, შვიდი ბანდიტი დაიკავეს. დადგინდა მათი ვინაობა, და... ერთხელ კიდევ დადასტურდა, რომ სამაჩაბლოში დათარეშობენ ჩრდილოეთიდან ჩამოსული ბანდები. ამას არ მალავენ ცენტრიდან ჩამოსული ოკუპაციალური პირები. 7 ბანდიტიდან ოთხი — ვლადიმერ მალდიგოევი, ბორის ტუაევი, არტურ ჯიოევი და თეიმურაზ გოგოიჩაევი ჩრდილოეთ ოსეთის მაცხოვრებლები არიან, სამი კი საქართველოს მკვიდრია. ოღონდ დამაფიქრებელია ის გარემოება, რომ ამ სამიდან მხოლოდ ერთი — არკადი ჯიოევია სამაჩაბლოს, ყორნისის რაიონის მკვიდრი. დავით ხაჩიროვი გორის რაიონიდან ჩავიდა, დავით კაზენოვი კი ქარელის რაიონის სოფელ ზღუდერიდან ამ ექვსი თვის წინ ჯერ ვლადიკავკაზში გადაბარგდა, მერე იქიდან შემოვიდა იარაღით ხელში ქართველების წინააღმდეგ საბრძოლველად.

ბანდიტის ხელობა ძარცვა და მკვლელობაა. მაღალი ეროვნული იდეალები მისთვის უცხოა. ოს სეპარატისტებს ეგონთ, ჩრდილოეთიდან მოწვეული ბანდები მარტო ქართველებს აწიოკებდნენ. მაგრამ ანგარიში შეეშალათ. მას შემდეგ, რაც ცხინვალი დატოვა ქართულმა მოსახლეობამ და იქ გასაძარცვავი აღარაფერი დარჩა, ჩამოსული ბანდები ოსების ძარცვაზე გადავიდნენ. თანაც არცთუ იშვიათია ბანდებს შორის შეტაკებაც გაჟღენის სფეროებისა და ნადავლის გაყოფის გამო. ერთ-ერთი ასეთი შეტაკება 19 აპრილის ღამესაც მოხდა ცხინვალში. ამ შეტაკების დროს თანამოძმეებმა სიცოცხლეს გამოასალმეს ერთი ბანდიტი.

ჩრდილოეთიდან შემოსული მგლის ხროვა მგლური კანონებით მოქმედებს.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲨᲘᲜᲐᲒᲐᲜ ᲡᲐᲥᲛᲔᲗᲐ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝᲡ ᲞᲠᲔᲡᲘᲓᲔᲜᲢᲘ,

ᲡᲐᲥᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲘ

ᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐ ᲡᲐᲛᲐᲩᲐᲑᲚᲝᲨᲘ

ᲧᲝᲕᲔᲚᲓᲦᲘᲣᲠᲐᲓ დასტურდება სსრ კავშირის შინაგანი ჯარისა და ოს სეპარატისტ-ექსტრემისტთა თანამშრომლობის ფაქტები. 21 აპრილს ყორნისის რაიონის სოფელ ავნევში ჯავშანტრანსპორტიორებთ მიმავალმა სამხედროებმა, რომელთაც მეგზურებად ოსები ახლდნენ, ყოველგვარი საბუბუის გარეშე დაიკავეს კიდევ სამი ქართველი — ამ სოფლის მკვიდრნი ჯემალ მარანელი, ლევან კაპანაძე და ლერი მამაგულაშვილი.

22 აპრილს ღამით ცხინვალის რაიონის სოფელ ძამისათუბანში ოსმა ბანდიტებმა გაძარცვეს და დაარბიეს ახზორ და სპარტაკ მიდოდაშვილების საცხოვრებელი სახლები, თუმცაღა შინაგანი ჯარის საგუშაგო ამ ადგილიდან რამდენიმე ათეული მეტრით არის დაშორებული.

კვირას, ცხინვალის რაიონის სოფელ ხეითში გადაიხადეს 18 მარტს ოსი ბანდიტების მიერ ბარბაროსულად მოკლული / და დამწვარი მერაბ მინდიაშვილის ორმოცი. შეეულმფრენით და ჯავშანტრანსპორტიორით აქ მოვიდნენ შინაგანი ჯარის ჯარისკაცები, რომლებმაც დაიწყეს მგლოვიარე ხალხის ჩხრეკა. ცხინვალის მილიციის რაიგანყოფილების ორ თანამშრომელს მათ ტაბელური იარაღი ჩამოართვეს.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲨᲘᲜᲐᲒᲐᲜ ᲡᲐᲥᲛᲔᲗᲐ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝᲡ ᲞᲠᲔᲡᲘᲓᲔᲜᲢᲘ,

ᲡᲐᲥᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲘ

საგაფიცვო ფონდის შექმნის თაობაზე საქართველოს დამოუკიდებელი პროფკავშირების კონფედერაციის

ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲐ

პროფკავშირების რესპუბლიკური გაერთიანებების; პირველადი პროფორგანიზაციების, საწარმოების, ორგანიზაციების, დაწესებულებების, კოოპერატივების ხელმძღვანელების, რესპუბლიკის მოსახლეობისადმი

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲨᲘ დღითი დღე ფართოვდება ცენტრის ჯარების მიერ შიდა ქართლის უკანონო ოკუპაციის, გამიზნული დეზინფორმაციისა და დამოუკიდებელ, სუვერენულ სახელმწიფოზე უპრეცედენტო ზემოქმედების გამო მშრომელთა ინიციატივით საგაფიცვო მოძრაობა. როგორც ეიუწყებოდით, საქართველოს დამოუკიდებელი პროფკავშირების კონფედერაციის საგაფიცვო მოძრაობის კომიტეტი, რომელმაც გაერთიანდნენ წარმოება-დაწესებულებების საგაფიცვო კომიტეტები და პროფკავშირების წარმომადგენლები. კომიტეტი სისტემატიურად ეწევა საკოსულტაციოსაკოორდინაციო მუშაობას, ეხმარება ადგილების საწარმოებისა და ორგანიზაციების საგაფიცვო კომიტეტებს. ბუნებრივია, გაფიცვების შედეგად ბევრი მშრომელი დარჩა უნელფასოდ. სწორედ მათი მატერიალური დახმარების მიზნით გამოსცა რესპუბლიკის პრეზიდენტმა ბრძანებულება საგაფიცვო ფონდის შექმნის შესახებ.

**საქართველოს დამოუკიდებელი პროფკავშირების კონფედერაციის საგაფიცვო კომიტეტი, მხარს უჭერს რა ამ ბრძანებულებას, მიმართავს პროფკავშირების რესპუბლიკურ გაერთიანებებს, პირველად პროფორგანიზაციებს, საწარმოებს, ორგანიზაციებს, დაწესებულებებს, კოოპერატივების ხელმძღვანელებს, რესპუბლიკის მოსახლეობას აქტიური მონაწილეობა მიიღონ „სოლიდარობის“ ფონდის შექმნაში, საგაფიცვო კომიტეტი მიმართავს თითოეულ შრომით კოლექტივს ყოველთვიურად ხელფასიდან გაიღონ განსაზღვრული თანხა გაფიცულთა დასახმარებლად, საერთო საქმის

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს რესპუბლიკათშორისი კომისიის თავმჯდომარეს ვ. ხ. დოგუჟიევს

საქართველოს სუვერენული რესპუბლიკის საშინაო საქმეებში ძალზე უხეში ჩარევაა სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა სამინისტროს შინაგანი ჯარების სადამსჯელო ნაწილების შემოყვანა სამაჩაბლოს ტერიტორიაზე (ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი), სადაც ჯარების მხარდაჭერით შეიქმნა ეგრეთ წოდებული „ეროვნული ხსნის კომიტეტი", რომელმაც, უგულებელყო ქალაქ ცხინვალის კანონიერი პროკურორის დ. კეკენაძის უფლებამოსილება და უკანონოდ დანიშნა თვითმარქვია „პროკურორი" ა. ფუხაევი. ამ უკანასკნელმა უკანონოდ დააპატიმრა 23 ქართველი მოქალაქე და არ უშვებს მათთან ადვოკატს. ჯარები ყოველმხრივ უწყობენ ხელს ეფსტრემისტებს და ავიწროებენ ქართულ მოსახლეობას. ყოველივე ეს გახდა საბაბი გაფიცვებისა და „მრგვალი მაგიდა — თავისუფალი საქართველო" ბლოკის პოლიტიკური ორგანიზაციების საპროტესტო აქციებისათვის, რომლებიც გამოხატავენ საქართველოს მთელი მოსახლეობის ნება-სურვილს.

ზემოთაღნიშნული აქციების მიზანია: ცენტრის იმპერიული ხელისუფლების თვითნებობის შეწყვეტა საქართველოში, სუვერენული დემოკრატიული სახელმწიფოს ჩამოყალიბების პროცესისათვის ხელის შეწყობა და საქართველოს სრული, ფაქტობრივი დამოუკიდებლობის აღდგენა.

ზემოთხსენებული მოთხოვნების შეუსრულებლობისა და თქვენს მიერ ჩამოყალიბებული პრობლემების გადაუჭრელობისათვის პასუხისმგებლობა მთლიანად ეკისრება სსრ კავშირის უმაღლეს სახელმწიფო ხელისუფლებას.

საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე

მურმან ოგანიძე.

სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა მინისტრს ბ. კ. პუგოს

პატივცემულო ბორის კარლოს ძე!

როგორც ადრეც გაცნობეთ, სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა სამინისტროს შინაგანმა ჯარებმა, რომელთა ყოფილ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქის ტერიტორიაზე შემოყვანა მოხდა სუვერენული საქართველოს რესპუბლიკის პარლამენტის, მთავრობისა და შინაგან საქმეთა სამინისტროს გვერდის ავლით, განახორციელა თვითნებობის, ძალადობისა და უკანონო მოქმედების მთელი რიგი აქტები, რაც გამოიხატა საგანგებო მდგომარეობის რაიონის ზონის გარეთ მყოფი საქართველოს მილიციის თანამშრომელთა განიარაღებით და მათი უკანონო დაკავებით.

გარდა ამისა, შინაგანმა ჯარებმა მოაწყვეს მოქალაქეთა ოჯახების უკანონო ჩხრეკა, სამოქალაქო პირთა უკანონო დაკავება, შებილწეს ერის წმინდა სალოცაევები, ჩაიდინეს სხვა კანონსაწინააღმდეგო ქმედებანი. გრძნობენ რა შინაგანი ჯარის აშკარა მხარდაჭერას, ოსმა სეპარატისტებმა და ეფსტრემისტებმა გააქტიურეს თავიანთი მოქმედება.

ამა წლის 13 აპრილს ბანდიტები თავს დაესხნენ საქართველოს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროს შტაბს, რაკეტები დაუშინეს ქართულ სოფელ ქსუისს, ამ დღეებში მოკლეს ორი ქართველი, შინაგანი ჯარის მოსამსახურეთა თანდასწრებით ეფსტრემისტებმა მძეულად აიყვანეს კიდევ ორი ქართველი მოქალაქე, რომელთაგან ერთი დაბრუნეს მძიმედ ნაცემი, მეორის ბედი კი დღემდე უცნობია. ქ. ცხინვალში გრძელდება ქართველ მოსახლეთა სახლების ძარცვა და დაწვა.

ბალტიის რესპუბლიკების მაგალითისაებრ საუკეთო პირთა მიერ შექმნილმა ეროვნული ხსნის კომიტეტმა კანონმდებლობის ყოველგვარი ნორმების გათელვით ოლქის, და ცხინვალის რაიონის პროკურორად დანიშნა კომპრომეტირებული პირები რობერტ იაზროვი და აროან ფუხაევი, რომლებიც ადრე პროკურატურის ორგანოებიდან იყვნენ დათხოვილი. ამავე კომიტეტმა თანამდებობაზე დანიშნა ცხინვალის შინაგან საქმეთა რაიგანყოფილების უფროსი, თუმცა რაიონს ჰყავს კანონიერად დანიშნული პროკურორიც და რაიმილიციის უფროსიც.

ამის გამო რესპუბლიკაში გამოცხადებულია საყოველთაო გაფიცვა, რომლის მთავარი მოთხოვნაა ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორიიდან 23 ივნისამდე შინაგანი ჯარის გაყვანა. საქართველოს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროს ხელმძღვანელობას მიაჩნია, რომ ხალხის ამ აღშფოთებას და ზემოთ აღნიშნულ აქციებს ჰქონდა ყოველგვარი საფუძველი.

ჩვენი მხრივ გვინდა თქვენი ყურადღება გავამახვილოთ და პასუხიც მოვითხოვოთ შინაგანი ჯარის ნაწილების მიერ და მათი ხელშეწყობით მომხდარ ზოგიერთი ალმაფეთებელ ფაქტზე.

კერძოდ, შინაგანი ჯარის კონტიგენტის მეთაურები კვლავაც ქმედალლურად ეკიდებიან საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს დანიშნულ კომენდანტს და ქართული მილიციის სხვა წარმომადგენლებს.

სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიერ რეგიონში მიმდინარე ოპერატიულ-საგამოძიებო ჯგუფს არავითარი კონტაქტები არა აქვს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროსთან, მის შესაბამის სამსახურებთან. ამის გამო ჩვენ არ ვიცით, რამდენად ობიექტურად მიმდინარეობს რეგიონში მომხდარი უამრავი დანაშაულის გამოძიება.

საკავშირო შინაგან საქმეთა სამინისტროს ასეთი პოზიციის წყალობით ფაქტობრივად ბლოკირებულია საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს და რესპუბლიკის პროკურატურის საგამოძიებო ჯგუფის საქმიანობა, რომელიც ჯერ კიდევ მარშან დეკემბერში შეუდგა მუშაობას.

როგორც ადრე გაცნობეთ, ა. წ. 10 აპრილს სოფელ ოქონაში, ყოფილი ზნაურის რაიონის ტერიტორიაზე ქართული მილიციის თანამშრომლებზე შინაგანი ჯარის ნაწილების თავდასხმაში აქტიური მონაწილეობა მიიღო შინაგან საქმეთა ორგანოებიდან დათხოვილმა ყოფილი ზნაურის რაიონის შინაგან საქმეთა რაიგანყოფილების უფროსის მოადგილემ ლ. ჯ. ჯიოევამ, ვისი დანაშაულებითაც ზემოაღნიშნული განყოფილებიდან ოსმა ეფსტრემისტებმა გაიტაცეს კალაშნიკოვის სისტემის 17 ავტომატი.

ჩვენ განსაკუთრებით გვამფოთებს და დანაშაულებრივად მიგვაჩნია ის ფაქტი, რომ შინაგანი ჯარის მიერ დაკავებული 23 ქართველი მოქალაქის, მათ შორის საქართველოს მილიციის 2 თანამშრომლის დამირ გოგიას, ალექსი გუშარაშვილის და თბილისის მილიციის უმაღლესი სკოლის კურსანტის მალხაზ დათაშვილის საქმის გამოძიება მიენდო ახლახან უკანონოდ დანიშნულ ცხინვალის რაიონის პროკურორს აროან ფუხაევს, რომელიც ეთიკური ნორმების დარღვევისა და ერთა შორის შუღლის გაღვივებისათვის თავის დროზე დათხოვილი იყო პროკურატურის ორგანოებიდან.

ასეთი კაცი, ბუნებრივია, არ იქნება ობიექტური, რაც უკვე დასტურდება მისი კონკრეტული მოქმედებებითაც. ჩვენ გვაქვს ინფორმაცია, რომ ა. ფუხაევი ცრუ მოწმეთა ჩვენებების საფუძველზე ყოველსაირად ცდილობს დაკავებულ ქართველ მოქალაქეებს დაუმძიმოს მდგომარეობა.

ეს მაშინ, როცა ოსი ეროვნების 19 ექსტრემისტიდან, რომლებიც შინაგანმა ჯარმა 10 აპრილს დაიკავა, უკვე გათავისუფლებულია 11. ადვილი შესაძლებელია, გათავისუფლონ ის 7 ექსტრემისტიც (მათ შორის 4 ჩრდილოეთ ოსეთის მცხოვრებია), რომლებიც 13 აპრილს დაიკავეს შინაგანი ჯარისა და საქართველოს მილიციის შტაბზე თავდასხმის დროს. გაჰა შეიძლება ასეთ კომპრომეტირებულ ადამიანებს ვანდოთ ასეთი რთული, პასუხსაგები და ფაქიზი საქმის გამოძიება? ვანდოთ ადამიანთა ბედი?

კატეგორიულად მოვითხოვთ მისცეთ სათანადო მითითება, რომ შინაგანი ჯარის კონტიგენტის ხელმძღვანელობამ სათანადო კონტაქტი დაამყაროს საქართველოს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიერ დანიშნულ სამხედრო კომენდანტთან, მასთან ერთად განახორციელოს მდგომარეობის ნორმალიზაციის ღონისძიებანი, სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა სამინისტროს ოპერატიულ-საგამოძიებო ჯგუფმა ჩაგვაყენოს საქმის კურსში, თუ როგორ მიმდინარეობს გამოძიება, და მომავალში ამომქმედოს საქართველოს შინაგან საქმეთა და რესპუბლიკის პროკურატურის ოპერატიულ-საგამოძიებო ჯგუფთან ერთად, ბოლო მოუღოს უკანონოდ დაკავებული ქართველი მოქალაქეებისა და საქართველოს მილიციის მუშაკებისათვის ბრალდებების შეთითხნას, არ დაუშვას მშვიდობიანი მოსახლეობის სისხლში ხელებდასვრილი ოსი ბანდიტების მფარველობა და სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობისაგან მათი გათავისუფლება.

დილარ ხაფულიანი,
საქართველოს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა მინისტრი.

საქინფორმი

ცენტრალური საარჩევნო კომისიისაგან

ცენტრალურ საარჩევნო კომისიაში შემოვიდა განცხადება, რომელშიც აღნიშნულია, რომ პრეზიდენტობის კანდიდატის ზოგიერთი მხარდამჭერი თხოულობს სიებზე ხელმოწერას იმ მოტივით, რომ უს სურდება სხვა კანდიდატს და ემსახურება არჩევნების ჩატარების ინტერესებს.

ამასთან დაკავშირებით ცენტრალური საარჩევნო კომისია აცხადებს:

ყოველი ამომრჩეველი პრეზიდენტობის კანდიდატის წარდგენისათვის კანდიდატის წარდგენის მხარდამჭერთა სიაში ხელის მოწერით მხარს უჭერს მხოლოდ და მხოლოდ იმ კანდიდატის წარდგენას, რომლის სახელი და გვარიც აღნიშნულია სიაში. თუ მხარდამჭერთა სიებზე არ არის აღნიშნული კანდიდატის სახელი და გვარი, სიებს ხელმოწერები აღარ უნდა, ასეთი სია ბათილად მიიჩნევა და მისი ხელმოწერები მხედველობაში არ მიიღება.

იმ პირებს, რომლებიც ძალადობით, მოტყუებით, მექანიკით, მოსყიდვით, ან სხვა გზით ხელს უშლიან საქართველოს მოქალაქეს, თავისუფლად განახორციელოს ეს უფლება — აირჩიოს და არჩეულ იქნეს პრეზიდენტად, ეკისრებათ კანონით დადგენილი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა.

ამომრჩეველს უფლება აქვს ხელი მოაწეროს მხოლოდ ერთი კანდიდატის წარსადგენ სიას.

პრეზიდენტობის კანდიდატის რეგისტრაციის შემდეგ მის მხარდამჭერთა სიები დაუყოვნებლივ ნადგურდება.

საქინფორმი

ხიდი

ფართოვდება შემოქმედებითი კონტაქტები

ამ დღეებში, შემოქმედებითმა საწარმოო ასოციაცია „იბერი-ფილმმა" ბრაზილიიდან (მატაგროსს შტატი) მოწვევა მიიღო. ბრაზილიელი ხელოვნების მუშაკები თავიანთ ქართველ კოლეგებს სტუმრად ეპატიჟებიან და მხატვარ ნახა მარაბლის კომერციული გამოფენის გაძართვას სთავაზობენ.

ეს იქნება ორი ქვეყნის ხელოვნების ძოლვაწეთა შემოქმედებითი შეხვედრების გაგრძელება, რომელიც ბრაზილიაში აპრილის ბოლოს ძოეწყობა.

ძახადე კი, ერთი თვის წინათ, ხელოვნების თბილისელი მოყვარეები გაეცნენ ბრაზილელ მხატვართა ნამუშევრებს.

„იბერი-ფილმი" ჯერ ერთი წლისაც არ არის, მაგრამ მან უკვე დაიყარა შემოქმედებითი კონტაქტები საზღვარგარეთის რამდენიმე ქვეყანასთან. მათ შორის გერმანიასთან, ბელგიასთან, თურქეთთან და ბრაზილიასთან. ასოციაციას ურთიერთობა აქვს რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა სამინისტროს იუნესკოს განათლების ფონდთან, რაც „იბერი-ფილმს" ერთობლივი სურათების გადაღების საშუალებას აძლევს.

ახლახან დამთავრდა მოლაპარაკება თურქეთთან და მალე დაიწყება ერთობლივი ფილმის — „შვიდი მთიელის" გადაღება. ეს იქნება ვესტერნი, რომელიც ოცი-ოანი წლების საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლას ასახავს.

ასოციაცია „იბერი-ფილმის" პრეზიდენტია ქართველი მსახიობი ოთარ კობერიძე, ვიცე-პრეზიდენტი — ნუგზარ ბოკუჩავა.

„იბერი-ფილმი", რომლის ემბლემა ელგუჯა ამაშუკელის ლოგზე ამხედრებული რაინდი გახლავთ, შემოქმედებითი საწარმოა. ამდენად მას შეუძლია რეკლამების გამოცემა, ისტორიული სურათების, ვიდეოფილმების გადაღება როგორც თვითონ, ისე სპონსორების დახმარებით.

ჩვენს შემოქმედებით საწარმოს არავინ აფინანსებს, — გვითხრა ასოციაციის ვიცე-პრეზიდენტმა ნუგზარ ბოკუჩავამ, — მაგრამ ღვთის წყალობით, ჯერჯერობით ფონივრად დგას ფეხზე. უახლოეს მომავალში გადაწყვეტილი გვაქვს სვანეთიდან ჩამოსულთათვის სოფელ ნინოწმინდაში ავაშენოთ ერთი სახლი საკუთარი სახსრებით.

„იბერი-ფილმში" მოქმედებს კულტურული ცენტრი „ჰარმონია", სადაც გაერთიანებული არიან ხელოვნების სხვადასხვა დარგის წარმომადგენლები. ცენტრმა უკვე გამართა საქველმოქმედო საღამო, სულ მალე „ჰარმონია" ეწვევა წყნეთის ბავშვთა სახლს და მისი აღსაზრდელებისათვის მოაწყობს საღამოს.

ასოციაცია „იბერი-ფილმის" ძირითადი მიზანია მხარში ამოუდგეს დღევანდელ ეროვნულ მოძრაობას, — თქვა საუბარში მისმა პრეზიდენტმა ოთარ კობერიძემ, — ქართველ ხალხს სწორედ ახლა სჭირდება თავისი ეროვნული თვითშეგნების გაღვივება, ამიტომაც ბევრი ფილმი უნდა შეიქმნას ამ თემაზე.

„იბერი-ფილმის" გეგმაშია ახალი სრულმეტრაჟიანი ფილმების — „მეფე დავით აღმაშენებელი" და „წმინდა ნინოს დაბრუნება საქართველოში" გადაღება.

გ. მარკოზაშვილი,
საქინფორმის კორ.

საქართველოს რესპუბლიკა

საკუთარ სახლში

სრულიად საქართველოს მერაბ კოსტავას საზოგადოების კონფერენცია

19 აპრილს გაიმართა სრულიად საქართველოს მერაბ კოსტავას საზოგადოების პირველი კონფერენცია. მისი მონაწილენი მიესალმნენ უკანასკნელ უმნიშვნელოვანეს მოვლენებს რესპუბლიკის ცხოვრებაში: საქართველოს რესპუბლიკის პარლამენტის მიერ მისი დამოუკიდებლობის აღდგენის ფამოცხადებას, [illegible] პუბლიკის პრეზიდიუმისა ზვიად გამსახურდიას არჩევას. ნუთიერი დუმილით პატივი სცეს საქართველოს ეროვნული გმირის მერაბ კოსტავას, სამშობლოს სხვა ერთგული შვილების ხსოვნას.

მომხსენებელმა, გამგეობის წევრმა ვაჟა ადამიამ და სხვა ორატორებმა აღნიშნეს, „ეროვნულ, რომ ერთი წლის წინათ სამაჩაბლოში, შეიძლება ითქვას, ალბოლის ველზე შექმნილი საზოგადოება დღეს თავისი პრინციპების ერთგული რჩება. მისი წევრმომადგენლები ზოგჯერ საკუთარი სიცოცხლის ფასად იცავენ სამაჩაბლოში საქართველოს რესპუბლიკის მთლიანობასა და სუვერენიტეტს, შეიქმნებიდ გვინდა მუშაობენ ეროვნულ პარლამენტში, მის მუდმივ კომისიებში. დამყარებულია კონტაქტები თურქეთში მცხოვრებ ქართველებთან. სხვათა შორის, ამ უკანასკნელებმა გვთხოვეს შექმნან ეროვნული დემოკრატიული სახელმწიფოს ჩამოყალიბების პროცესისათვის ხელის შეწყობა და საქართველოს სრული, ფაქტობრივი დამოუკიდებლობის აღდგენა.

ზემოთხსენებული მოთხოვნების შეუსრულებლობისა და თქვენს მიერ ჩამოყალიბებული პრობლემების გადაუჭრელობისათვის პასუხისმგებლობა მთლიანად ეკისრება სსრ კავშირის უმაღლეს სახელმწიფო ხელისუფლებას.

საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე

მურმან ოგანიძე.

სურათებზე: საზოგადოების თავმჯდომარე ვაჟა ადამია; კონფერენციის სხდომათა დარბაზში.

პაპატა არჩვაძის ფოტო (საქინფორმის ფოტოქრონიკა).

როცა გული გულობს

ვისაც ყარგად ახსოვს აეროპორტის გზაზე მდებარე ძაღლსაშენი მეურნეობა, დაგვეთანხმება, რომ მისი მდებარეობის შემრჩევს არც გემოვნება ჰქონია და არც შესაფერი ადგილის შერჩევის უნარი.

არკეთ ისე დიდი ხნის წინათ ზემოხსენებული მეურნეობის ტერიტორიაზე ქ. თბილისის ავტოსატრანსპორტო გაერთიანების მე-4 სატაქსომოტორო საწარმომ დაიდო ბინა. მკითხველისათვის ძნელი წარმოსადგენი არაა, რა სირთულეების წინაშე აღმოჩნდებოდნენ საწარმოს მშრომელები, როცა „მემკვიდრეობად" ყოვლად გამოუსადეგარი შენობა-ნაგებობები და ტერიტორია ერგოთ.

ზოგიერთი მკითხველის ცნობერებამი, სამწუხაროდ, ტაქსის მძღოლის ხსენება მყვლეფავს ასოციაციას იწვევს იმაზე კი ნაკლებად ფიქრობენ, თუ როგორი კატორღული შრომის ჭაპანს ეწვიან ამ სპეციალობის ადამიანები. თანაც რესპუბლიკაში დამნაშავეთა სამყაროს წარმომადგენლების არნახული „გაჯტიურების" პირობებში ტაქსისტის გასვლა სამუშაოდ ლამისაა საბრძოლო გაფრენის ტოლფასი გახდა. არადა, ხომ აშკარაა, რომ დღევანდელ პირობებში ტაქსი ჩვენი ცხოვრების აუცილებელი ატრიბუტია.

ზემოთ მე-4 სატაქსომოტორო საწარმოს მძიმე პირობებზე მოგახსენებდით. ასეც იყო, ძალიან უჭირდათ, ყოველივე ამან საგრძნობი ჩამორჩენა გამოიწვია და ავტოსატრანსპორტო გაერთიანების ხელმძღვანელობას საწარმოს გაუქმება გადაწყვეტინა...

სამოცდაათწლიანი ტირანიის პირობებში ჩვენ ხომ არაერთგზის გაგხდით მოწმე, არარენტაბელური საწარმოების ვოლუნტარისტულად გაუქმებისა, ისე რომ არავინ ცდილა ჩამორჩენის მიზეზი ძირიანფესვიანად გამოეძია. არადა, ზოგჯერ ეკონომიკის მართვის სოციალისტურ სისტემაზე არანაკლები დამთავრებული ის უგერგილო ვაი-ხელმძღვანელები იყვნენ, რომლებიც პარტიის რიგოომებიდან პარტიული დავალებით მოდიოდნენ საწარმო-დაწესებულებების ხელმძღვანელებად.

ამ ხუთიოდე წლის წინ ქ. თბილისის მე-4 სატაქსომოტორო საწარმოც გაიზიარებდა გაუქმების მძიმე ბეგრს, ბედად საწარმოს ხელმძღვანელობა რომ არ შეცვლილიყო...

სწორედ დირექტორის, ბატონ ანზორ ლობჟანიძის და მთავარი ინჟინრის, ბატონ მიხეილ შუხგელიას გეგრილიანმა, ხელმძღვანელობამ განაპირობა ის დიდი წარმატება, რითაც ღირსეულად ამაყობენ მე-4 სატაქსომოტორო საწარიოს მშრომელები.

შარშანდელი წელი საწარმომ 700 ათასი მანეთის მოგებით დაამთავრა, ხოლო წლევანდელ 3 თვეში გეგმის გადამეტებით გამომუშავეს 203 ათასი მანეთი.

ეკონომიკურმა მოღონიერებამ საწარმოს საშუალება მისცა საქართველოში ფართოდ გამლილი საქველმოქმედო მოძრაობისათვის ღირსეულად დამშვენებინა მხარი. უკანასკნელი სამი წლის მანძილზე საქართველოში არ ჩატარებულა არც ერთი ისეთი საქველმოქმედო ღონისძიება, საწარმოს მშრომელებს სოლიდური თანხა რომ არ გადაერიცხათ. ასე მაგალითად, 1989 წლის 9 აპრილს დაღუპულთა ხსოვნის მემორიალის ფონდში საწარმომ გადარიცხა 5720 მანეთი, იმავე წელს სტიქიით დაზარალებული აჭარლების დახმარების ფონდში — 4696 მანეთი, ასევე შარშან შერაბ კოსტავას სახელობის მოსახლეობის განსახლებისა და დახმარების ფონდში გადარიცხეს 23125 მანეთი. წლევულ ეროვნული გვარდიის ფონდში ნაღდ ფულად შეიტანეს 4300 მანეთი, სამაჩაბლოდან ლტოლვილი, ქართველების დახმარების ფონდში — 3100 მანეთი.

საწარმოში განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა მშრომელთა სამუშაო პირობების გაუმჯობესებას. მაგალითად, უკანასკნელი ორი წლის მანძილზე აქ აშენეს საშხაპე, სადაც ტანსაცმლის გასახდელი ლამაზი კარადები დადგეს, მოეწყო ქალთა ჰიგიენის ოთახი ტექნიკური აღჭურვილობით, ნაგვისაყრელ მინდორში გაკაშენეს მესანიმნავი სკვერი და იქვე ააგეს სპორტული დარბაზი. ეუზში გაუშვეს თევზები. კეთილმოწყობილი გახდა ტექნიკური მომსახურების ზონები. ყველაფერი ეს გაკეთდა საწარმოს ზეგეგმითი მოგებიდან 1 მილიონი მანეთის ფასად.

აქ გული მხოლოდ იმაზე შეტკივათ, რომ თითქმის ორი წლის მანძილზე „ეკეკავგვირაბმაშენის" ერთ-ერთმა სამმართველომ ბოლომდე ვერ იქნა და ვერ მოათავა საწარმოს ტერიტორიიდან მაგიტრალამდე კანალიზაციის მიყვანა.

დღეს, როდესაც საქართველოს სწრაფვამ რეალური სუვერენიტეტისაკენ იმპერიის სატახტო ქალაქის მძაფრი რეაქცია გამოიწვია და საქართველო გლობალურ ბლოკადაში აღმოჩნდა, რასაკვირველია, აღნიშნულ საწარმოსაც დაეტყო იმპერიის „სუსხი". გაჭირდა სათადარიგო ნაწილებითა და სხვა ტექნიკით მომარაგება. ამ რთულ სიტუაციაში საწარმოს ხელმძღვანელობა ყოველ ღონეს მიმართავს, რათა რაც შეიძლება უმტკივნეულოდ გადაიტანონ ხელოვნურად გამოწვეული სიძნელეები.

ეს ბიჭები ერთადერთი შემთხვევა იყოს, როდესაც სიტყვა „ქალღულს" საკითხში გაურკვევლობა შეაქვს და იგი საკმის სასაუბლოდ კი ალა, მხოლოდ სახიანად მეტყველებს.

დასკვნა ერთადერთია: სამაჩაბლოში მოქმედ საქართველოს მიხაგან საქმეთა სამინისტროს ქვეგანაყოფებს წელილებით თუ ზეპირ გამოსვლებში უნდა ეახსოვდეთ არა როგორც „ქართული" ძალიერების", არამედ, როგორც „რესპუბლიკის მილიციის", ეროვნულ ერთადერთი ძიზანი და დანიშნულება საზოგადოებრივი წესრიგი დამყაროს რესპუბლიკის ძველ ტერიტორიაზე.

რევაზ ჯაფარიძე.

სანთელი

სიხარული განამწარებ ოჯახში

ღმერთმა ნუ ქნას, ოს ექსტრემისტებსა და მათს თანამგრძნობთ იმდენად დიდი გავლენა ჰქონოდეთ სამაჩაბლოში, რომ მთელ ოს მოსახლეობას სჯეროდეს მათი უდღეური იდეებისა.

ვინ არ იცის, რომ ბევრი ოსი დღესაც ისევ დაბანგულია, გონებადანისლულია, გულწრფელად უკვირს, სად არის ის კარგი, უზრუნველი ცხოვრება, ჩუხოევ-ჩოჩიევ-ყულმბეგოვის მთავრობა რომ გვპირდებოდაო.

არადა, თითქოს ყველაფერი თავისი გზით მიდიოდა. საოლქო სესიამ ავტონომიური ოლქი გაუქმა, შექმნა „სამხრეთ ოსეთის დემოკრატიული რესპუბლიკა". ახლა ერთი ნაბიჯიღა იყო დარჩენილი ჩრდილოეთოსა და სამხრეთის „ტერიტორიების" გაერთიანებამდე, ერთიანი არიულ-ალანური სახელმწიფოს შექმნამდე. მხოლოდ ერთი ნაბიჯი... ახლა კი ირკვევა, რომ მთელი ეს ფაციფუცი თურმე, მრუდე სარკეში ხდებოდა.

— უმადურო ხიზნებო, ასე იხდით მადლობას ჩვენს მიწაზე დაუყვედრებელი ცხოვრებისათვის? სამაჩაბლოელ ოსებს მკაცრად ჰკითხეს მასპინძლებმა მხოლოდ მას შემდეგ, რაც მოთმინების ფიალა აევსოთ.

პასუხად მტრობისა და ბოღმის ტალღა აგორეს სხვათა მიწებზე თვალებდაჭყიტლებმა. დღეს მთელმა მსოფლიომ იცის რა ღალატიც და ვერაგობაც ჩაიდინეს მათ ქართველთა მიმართ.

ამჯერად მათი ერთი დანაშაული უნდა გავიხსენო, რომლის მსგავსს, ალბათ, ვერც ყურით მოისმენ, ვერც თვალით ნახავ.

გახსოვთ, ალბათ, შარშან, 4 იანვარს, ცხინვალში, ზაირა თედეევას ოსმა ექსტრემისტებმა აკვანში რომ ბავშვი მოუკლეს მხოლოდ იმიტომ, რომ ეს ახალგაზრდა ქალი ქართველი კაცის ცოლი იყო.

აკვანში უღვთოდ ჩაკლული სიცოცხლე ზაირასთან ერთად მაშინ ყველა ქართულმა ოჯახმა იგლოვა, უბედურებაში მხარში ამოუდგნენ დედას, გაუსაძლისი გაძლებინეს.

მახსოვს, იმხანად ზაირა თედეევა და მისი მეუღლე სოსო ნიკორაშვილი მოვინახულე, გაზეთის რედაქციის სახელით თანაგრძნობა გამოვეცხადე.

— უბედურება — უბედურებად, მაგრამ ის, რაც ჩემს ირგვლივ ხდება, კიდევ უფრო მიკლავს გულს, — მითხრა მაშინ ზაირამ, — დაუჯერებელი ამბავია, ბავშვის მკვლელებმა ჯერ დ., მერე ძმები, ბოლოს კი, როცა ვერაფერი გაანწყეს, დედაჩემი მომიგზავნეს და — აღარ იკითხავთ, რატომ? — მომთხოვეს ბავშვის მკვლელობა ჩემი მეუღლისთვის გადამებრალებინა, საერთოდ მიმეტოვებინა ნიკორაშვილების ოჯახი და ოს ნათესაობაში გადავსახლებულიყავი, სანაცვლოდ ფულებსა და რაღაც ჭრელა-ჭრელებს მპირდებოდნენ. ისეც ცეცხლი მეკიდება და დედაჩემმა ზედ ნავთი დამასხა. მშობლებსა და და-ძმებს კარზე მივუთითე. ის დღე ეყო და ის, მას შემდეგ აღარც ერთი მათგანი არც მინახავს და არც სადმე შემხვედრია...

მას შემდეგ წელიწადი და სამი თვე გავიდა, ზაირა იმ უბედურების დღეებში ბავშვს ელოდებოდა და შარშან რვა მარტს ნიკორაშვილების ოჯახში პირველად გაიცინეს და გაიხარეს: გოგონა ეყოლათ.

ამ დღეებში გორის სამშობიარო სახლში კვლავ მომიწია მისვლა. ექიმმა გინეკოლოგმა ქალბატონმა ლუიზა გურგენიძემ თავის კაბინეტში შემიპატიჟა და ცოტა ხნის შემდეგ ზაირა თედეევაც შემოვიდა. სახე ულიმოდა, ქალიშვილი შეგვეძინაო, მითხრა, და იქვე მდგომ მეუღლეს სოსო ნიკორაშვილს შეჰკრა.

— შექანიზატორი ვარ და ჩვენი კოლმეურნეობის ბაღებში ცოსფერ წამლობას ვატარებდი. 9 აპრილის ბედნიერი დღე იდგა. მინდვრის ბოლოში, „ვილისთან" ბრიგადირი ამოვიდა, და მითხრა, აი, ამ წუთას ჩვენმა უზენაესმა საბჭომ საქართველოს სახელმწიფო დამოუკიდებლობის აქტი მიიღოო. ამის თქმა იყო და ახლა სოფლის გზაზე ჩვენი მეზობლის ბიჭი გამოჩნდა, გახარებულმა მოირბინა, ძია სოსო, ქალიშვილი შეგეძინაო.

აი, ამდენი სიხარული ეწვია ნიკორაშვილების განამწარებ ოჯახს ერთ დღეს — 9 აპრილს.

— კიდევ ერთი დიდი სიხარული გველის, ისიც ძალე გვეწვევა — სამაჩაბლოდან საბჭოთა საოკუპაციო ჯარების გაყვანისა და ამ ტანჯული მიწის ყველა ჯურის ავ ზაკისა და ექსტრემისტებისაგან გაწმენდის სიხარული, — ამბობს ზაირა თედეევა.

ვაჟა გურჩიანი,
„საქართველოს რესპუბლიკის" საკ. კორესპონდენტი.

გოჩა გალაშვილის ფოტო.

თვალსაზრისი

„ქართული მილიცია" თუ „რესპუბლიკის მილიცია"?

ბოლო დროს, ქართველი ერის ჭირად გაჩენილ ე. წ. სამხრეთ ოსეთის პრობლემასთან დაკავშირებით, როგორც საქართველოში, ისე მის ფარგლებს გარეთ, პრესის ფურცლებზე და რადიო-ტელევიზიაში ხშირად იხმარება ტერმინი „ქართული მილიცია".

ამ ტერმინის საწინააღმდეგო მე, რასაკვირველია, არაფერი მაქვს, მაგრამ, ვფიქრობ, ურიგო არ იქნება, მაინც დაისვას კითხვა: ყოველთვის, თავის ადგილზე ვხმარობთ და ვიყენებთ ამ ტერმინს? უადგილო ადგილას მისი ხმარებით ხომ არ ეძლევა მას ჩვენთვის არასასურველი პოლიტიკური ძნიშვნელობა და, ჩვენდა უნებლიეთ, მტრის წისქვილზე ხომ არ ვასხამთ წყალს?

ვაი რომ ასეა, ასე რომ არ იყოს, და ყოველდღიურად გაუგებრობას გაუგებრობა არ ემატებოდეს, არც გაზეთის ადგილის მოცდენა იქნებოდა საჭირო და არც ამ მცირე რეპლიკით მკითხველი საზოგადოების შეწუხება.

მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს რესპუბლიკის მილიცია ეროვნულად არაერთგვაროვანია, ისევე როგორც მთლიანად საქართველოს მოსახლეობა, მარტოოდენ ქართველებისაგან არ შესდგება, მას მაინც ვუწოდებთ ხოლმე „ქართულ მილიციას". ამით ხაზი ესმება არა მის ეროვნულ შემადგენლობას, არამედ იმას, რომ იგი საქართველოს მილიციაა, საქართველოს რესპუბლიკის ეკუთვნის.

საქართველოს რესპუბლიკის მილიცია მოიცავს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე განლაგებულ, რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროს დაქვემდებარებულ ყველა სამილიციო განყოფილებას, შენაერთს, ნაწილს, თუ ქვეგანყოფს, მათ შორის რესპუბლიკის შემადგენლობაში შემავალი ავტონომიური წარმონაქმნების მილიციას.

ყველა ეს, მიუხედავად ეროვნული შემადგენლობისა, საქართველოს რესპუბლიკის მილიციაა, უფრო მარტივად კი „ქართული მილიცია".

გაუგებრობა იქნებოდა, ძაგალითად, საუბრის ან მსჯელობის დროს ერთმანეთისათვის დაგვეპირისპირებინა საქართველოს ავტონომიური წარმონაქმნების მილიცია და „ქართული მილიცია", ვინაიდან „ქართული მილიცია" სხვა არა არის რა, თუ არა „საქართველოს რესპუბლიკის მილიცია", ანუ ჯამი საქართველოს ტერიტორიაზე არსებული ყველა სამილიციო ორგანოსი.

შეიძლება მთელი დავუპირისპიროთ ამავე მთელის ნაწილს? სწორედ ამაზე იტყვიან, სად არის ლოგიკაო.

რა სურათს ვიღებულობთ იმ შემთხვევაში, როდესაც სამაჩაბლოს ტერიტორიაზე მოქმედ საქართველოს რესპუბლიკის მილიციას „ქართულ მილიციაზე" ვიხსენებთ? სურათი ერთობ არასახარბიელო: ტერმინის უადგილო ადგილას ხმარებით ხდება იმის უხებლივ აღიარება, რომ ე. წ. სამხრეთ ოსეთის ტერიტორია საქართველოს ფაგლეს გარეთაა და, გარდა „ქართული მილიციისა", აქ მოქმედებს „სხვა მილიციაც". ძალუებებურად ჩაზი ესმება „ქართული მილიციის", ანუ საქართველოს რესპუბლიკის მილიციის ეროვნულ შემადგენლობას, თითქოს ის მხოლოდ და მარტოოდენ ქართველებისაგან შესდგებოდეს. სინამდვილე

პი ისტორია

თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომცემლობამ დასტამბა ცნობილი პუბლიცისტისა და ხანოვანდო მოღვაწის არჩილ ჯორჯაძის კრებული „ხამშობლო და მამულიშვილობა“. როგორც ავტორი აღნიშნავს 1911 წლის მარტს დაწერილ ამ წიგნის პირველი ტომის წინასიტყვაობაში, ეს კრებულია იმ ნაწერებისა, რომელთაც ეროვნული პრობლემის განმარტება აქვთ მხედველობაში. არ შეიძლება არ დავეთანხმოთ ამ წინასიტყვაობის ბოლო სტრიქონებსაც: „ერს გასაჭანი დრო სჭირია თავის პიროვნების დაცვიდრებისათვის. და თუ რომელიმე ბარდამავალ ხანაში ამ დამკვიდრების ნიშნები დროებით იქარწყლებიან, ეს არ ნიშნავს არც ისტორიის დამთავრებას, არც ხანუკვარი მისწრაფების დასასრულებას“.

წიგნს დართული აქვს შემდგენელ-რედაქტორის, პროფესორ ვ. კოდუას ვრცელი და საინტერესო გამოკვლევა, რომელშიც საფუძვლიანად არის განხილული არჩილ ჯორჯაძის ცხოვრება და მოღვაწეობა, მისი ფილოსოფიური და სოციოლოგიური ნაზრევი.

„საქართველოს რესპუბლიკის“ მკითხველს ვთავაზობთ ნაწყვეტებს ამ წიგნის ერთ-ერთი ქვეთავიდა, რომელსაც აქვია — „რა განსაცდელი მოელის ქართველს ხალხს?“.

განსაცდელი

„ჩვენ არ ვკისრულობთ სავსებით დასასაბუთებას საქართველოს და ქართველ ხალხის ეხლანდელ მდგომარეობისას. ამ საგნის შესახებ ვრცელი წიგნის დაწერაა საჭირო. ჩვენ გვინდა მივაქციოთ მკითხველის ყურადღება იმგვარ ფაქტებზე, რომელნიც გვეუბნებიან და გვაფრთხილებენ: აი აქ, ამ ნიადაგზე გიიზრდება ერთა შორის შუღლი და აქ ჩატყდება ხიდი, რომელიც გინდათ ააშენოთ სოლიდარობისა და ერთობის განსამტკიცებლადაო. მოვექეცეთ ყურადღებით ამ გაფრთხილებას და დაეკვირდეთ ჩვენი ცხოვრების ერთ ფრიად სავალალო უკუღმართობას.

ახალქალაქის მაზრაში მთავრობამ შეჰქმნა ეკონომიური უთანასწორობა გადმოსახლებულ და ადგილობრივ ქართველ გლეხთა შორის. სოფელ ხერთვისში, მაგალითად, სადაც ქართველები ცხოვრობენ, თვითეული კომლს აქვს 2,89 დეს. მიწა; საიჯარო მინაც რომ მოუმატოთ, თვითეულ კომლის ხელში 3,52 დეს. ჩიწაა. სომხებს ამ მხარეში უპირავთ 40, 50, 100 დეს. კომლზე. ზემოხსენებულ მაზრაში ქართველები დაუძლურდნენ და ჩამორჩნენ. ამ პროვინციებში ძველად ჰყვაოდა კულტურა. რომ ჰკითხოთ ძველ მეხეთის დღევანდელ ჩამომავალ ქართველს, ვინა ხარ შენაო, ჩაფიქრდება, და — გეტყვით ფრანგი ვარო. სარწმუნოებას, პარტიების მეცადინეობით, გაუქარწყლეს ეროვნული გრძნობა. მიწა-წყლის უთანასწოროდ და უმართებულოდ მფლობელობის ბორბალოს მაზარაშიაც აქვს ადგილი: გომაღრეთის და მომაყვარის ქართველები, ამბობს ბ-ნი ეროცოვი, იმ მოვალეობისგან ქართულ კოლონიების ნაშთებს წარმოადგენენ, რომელნიც ძველად აქ ცხოვრობდნენო...

...ქართლში ამ უკანასკნელ ხანებში შესამჩნევად გაძლიერდა ოსების იმიგრაცია. ბატონ-ყმობის გადავარდნის შემდეგ ერთი-ორად მატულობს გადასახლება ფრონის ხეობაში. აქ გაშენდა სხვა სოფლები. ამ სოფლების გაშენებისა გამო მოისპო ტყე, ზომით 8500 დეს. საფალავნადო მამულში. სად და ვის მიწაზე სახლდებიან ოსები? დროებით ვალდებულ გლეხებისაგან ჩამორთმეული ჩამონაჭრებზე: თიღვა, თერეგვანი, ახალშენი, ხუნდის უბანი, ტყის უბანი, ნაბაკევი და შინდარა დროებით ვალდებულ გლეხებს ეჭირათ. თანდათან ამ სოფლებში მკვიდრდებიან ხიზანი ოსები. ზორბისში ცხოვრობდნენ ქართველი გლეხები, ვვარად მაისურაძეები, ტაბუაძეები და კობერიძეები. დღეს კი არცერთი მათგის გვარისა და მოდგმისა აღარ ცხოვრობს იქ. მათ ადგილზე ხიზნები დამკვიდრდნენ. იმავე მოვლენას ვხედავთ ცისიანში, სადაც ქართველები სახლობდნენ და, სადაც დღეს იქ მათი ხსენება აღარ არის. ახალშენში დიდი ზანი არ არის, რაც დროებით ვალდებულ გლეხებს ჩამოსაჭრები ჩამოერთვათ და ოსებს გადაეცათ. ოგივე მოხდა ავნევში. სოფელ ყორნისში, ამ ორმოცდათი წლის წინათ 7 კომლი ხიზანი იდგა, დღეს მემამულეების მეცადინეობით 120 კომლი ხიზანი ცხოვრობს. მთლად ხერხულიძეების მამული დღეს ხიზნების ხელშია. ტატიშვილების მამულშიაც იგივე ამბავია. ეს მამული ზომით 2000 დესეტინაა. აქ გაშენდა შვიდი სოფელი ოსებისა ამ ბოლო დროს სოფ. ოქონაში მემამულეებმა დაასახლეს 14 კომლი ხიზანი. ოქონელ გლეხებს წყართვეს 148 დესეტინა მამული, ცალკე სოფლად გამოჰყავეს და დაარქვეს სოფ. „გიორგიწმინდა“, სოფელ ავნევშიაც აქაურმა მემამულეებმა ბიზნესს მისცეს წვრილმალა ტყე სამუშაოდ. დღეს ავნევში 14 კომლი ხიზანი ცხოვრობს. კორესპონდენტი, რომელიც ამ ცნობებს გვატყობინებს, ამბობს: მემამულენი ოროიოდე გროშისათვის უამისოდაც ვიწრო ადგილზე ახლებს ასახლებენ. აჩიხინებენ ტყეებს და ბუნებით მდიდარ ქვეყანას გავერანებს და გატიალებას უმზადებენო.

მოუსმინეთ ახლა ძველ ჰერეთიდან მოწერილ ამბავს (ჰერეთის ნაწილს ეხლანდელი სომხეთი შეადგენს). ერთ დროს აქაც ქართველები სახლობდნენ. დღეგანდელ გამაპმადიანებულ ქართველებს ინგილოებს უწოდებენ. კორესპონდენტი იწერება: მთელს საინგილოს მაჯოჯუნასავით აწევს და მის კეთილდღეობას ძირს უთხრის ერთგვარი გადასახადი, რომელსაც ქეშქილს ეძახიან. ამ გადასახადს ანუ ქეშქილს იხდის ინგილო-ქართველი ლეკების სასარგებლოდ. თითო კომლი ინგილო მოვალეა ყოველ წლივ გადაიხადოს: ერთი თაღარი ანუ 33 ფუთი ჭირნახული, ნახევარი პური ან ბრინჯი, ნახევარი კიდეკ ქერი და ფეტეკი. ძველად როცა ლეკებს დაუპყრიათ საინგილო, მას შემდეგ ხარკად ქართველ სოფლებზედ დაუწესებიათ ეს ქეშქილის გადასახადი თავიანთ სასარგებლოდ. მაგრამ ეს კიდეკ არაფერი. აქ კიდეკ სხვა უფლება არსებობს, რომელიც ნამდვილ ბატონყმობას წარმოადგენს და რომელსაც ბრიატს ეძახიან, ეს უფლება შენახულია კაკის ნაწილში. აქ არიან მემამულენი ფაქტს ამკიდებენ კორესპონდენტი: მესამოცე წლებში, დაიწყეს თუ არა ქრისტიანობის აღდგენა სინგილოში, მისწვდნენ ვინც კი ქართველი ნახეს უწდოდათ ყველასათვის ქრისტიანობა მიეღებინებინათ. ქართველობა ქრისტიანობის სინონიმად გადაქცეულა და ამით ისე დაიფრთხეს ის ხალხი, რომელიც თავის თავს ქართველადა სთვლიდა, რომ ეხლა მუსულმან ინგილოს რომ ჰკითხო, ვინა ხარო, თამამად გიპასუხებს, თათარი ვარო, ეროვნება სარწმუნოებას ანაცვალეს... დამფრთხალი ინგილო დღეს ყოველ ღონეს ხმარობს, რომ თავისი თავი ქართველად არავის აჩვენოს და ცდილობენ თავიანთ შორის ქართველობის ნასახიც კი ამოგადონ. ამის გამო გურჯისტანის ზოგიერთ სოფლებში ამგვარი დადგენილებაც კი იყო, რომ ქართულად არ ვილაპარაკოთ, არამედ მუსულმანურადო. დადგენილების დამრღვეველისთვის ხარი უნდა დაეკლათ. ამ მოკლე ხანში ისეთივე დადგენილება განმეორდა სოფ. მარსაანში. სოფლის ყრილობამ დაადგინა, ქართულად არ ვილაპარაკოთო. ჯერჯერობით ასეთი დადგენილება ნიადაგს მოკლებულია უძრავლესს შემთხვევაში, მაგრამ ჩვენ ისეთი მაგალითებიცა ვნახეთ, ელაპარაკებით კაცს ქართულად და ის კი თათრულად გაძლევთ პასუხს, არ უნდა, აღარა სურს სამშობლო ენაზედ ლაპარაკი. ამის გარდა ინგილოებმა კიდევ უფრო უკიდურესს სიშფოთალეს მიჰმართეს. ქალებს თავიანთში — ინგილოებში კი აღარა თხოულობენ, არამედ ნუხის მაზრიდან მოპყავთ თათრის ქალები... თუ ასე გაგრძელდა საქმე, დასძენს კორესპონდენტი, ბოლოს სულ მოისპობა ქართველობა გურჯისტანშიო.

... ზემოდ ჩვენ აღვნიშნეთ ორი უკუღმართი ეარემოება. პირველი ის, რომ ბიუროკრატიას ემიგრაცია იმგვარად მოუწყვია ავკასიაში, რომ შედეგად აღმოჩნდა ქართველების დაძაბუნება, დიდი გაჭირვება; აღმოჩნდა უთანასწორო პირობებში ჩაყენება ერთის მხრივ ქართველებისა, მეორეს მხრივ კავკასიის დანარჩენ მცხოვრებლებისა (სამცხესა და სომხეთში), აღმოჩნდა, რომ ქართულ ემიგრაციას საქართველოს და მთელ კავკასიის ფარგალშიაც გასავალი გზა არა აქვს, მაშინ როდესაც მიწით გაჭირვებულ ქართლს მთიდან ჩამოსული ხალი ესევა; აღმოჩნდა, რომ ეთმთა მსვლელობაში, საქართველოს საუკეთესო პროვინციებში, სადაც ძველად ქართული კულტურა ჰყვაოდა, დღეს ოდნავდა მოსჩანს ქართული ეროვნების ნაშთი, რადგან იქ ეროვნული შემეცნებაც მიმქრალა, ენაც ისპობა. ჩვენი ცხოვრების უკუღმართი მხარე თუ განვიგავთ, სწორედ აქ არის განსაკუთრებით იმიტომ, რომ ქართველ ინტელიგენციის ზოგიერთ წრეებში სასაციოლოდაც არ ჰყოფილი ამ საგნის შესახებ ლაპარაკი. როგორ, თქვენ გინდათ შეზღუდოთ სხვა ხალხის ერთმანეთში მისვლა-მოსვლა, გინდათ გარეკოთ არა-ქართველები საქართველოდან? ეგ ხომ მოვინისტობაა, ეგ ხომ ნაციონალისტობაა და სხვა ამგვარი. საქმე კი უბრალო გაუგებრობაშია. ჩვენ არც **მისვლა-მოსვლის წინააღმდეგნი ვართ, არც უცხოელების გარეკის აზრი გვაფრთოვანებს, ჩვენ ვამბობთ მხოლოდ, რომ ემიგრაცია-იმიგრაციის საკითხი მოწესრიგებულ უნდა იქნას თანაბმად საბრძოლველობისა და კავკასიის ყველა ერთა ინტერესებისა;** ჩვენ გვინდა დაუკარგოთ ემიგრაცია-იმიგრაციას სტიქიური ხასიათი და ამასთან გვინდა, რომ გაბატონებულ ბიუროკრატიის ხელში პოლიტიკის იარაღად არ იყოს იგი. ემიგრაციიმიგრაციის მოუწესრიგებლობას იმისთანა სერიოზული და საგაგლახო მნიშვნელობა აქვს, რომ მისი უყურადღებოდ დატოვება ყოველად შეუწყნარებელი სილაჩრეა...“

ის, რის შესახებაც გვაფრთხილებდა დიდი მამულიშვილი, სამწუხაროდ, ჩვენს დღეებში რეალობად იქცა. კერძოდ, მხედველობაში გვაქვს სამაჩაბლოში ხადღესიოდ შექმნილი ვითარება, როცა ერთ დროს ხიზანი ოსი ექსტრემისტები ცენტრის წაქეზებითა და აშკარა მხარდაჭერით თავიანთი უძველესი მშობლიური კერიდან ერეკებიან ქართველ მოსახლეობას. ბედის უფრო მწარე დაცინვა უბრალოდ შეუძლებელია, ამის შემყურე არჩილ ჯორჯაძე ალბათ საფლავშიც გადაბრუნდება. გამოსავალი მხოლოდ ისაა, რომ ყურადღებით ვიღოთ ჩვენი ძველების შეგონებანი, ერთი ასად მოვეკრიბოთ ძალა და გონიერება, ავლგმოთ გათავხედებულ მომხდურთა ძალადობა, თვალსაჩინივით გავუფრთხილდეთ ქართული მიწის ყოველ გოჯს, დროზე გამოვასწოროთ წარსულის მძიმე შეცდომები, არ გავცეთ იმ, რისი გაცემასაც წინაპრები გვეკრძალავენ.

მიმართვა

პროფესორ ვასილ აბაევს

ბატონო პროფესორო ვასილ ივანეს ძეო!

ამ ღია ბარათით მოგმართავთ საქართველოს მწერალთა კავშირის უხუცესი წევრი. თქვენს წინაშე ჩემი პიროვნების ატესტაციისათვის სხვა რამის აღნიშვნას საჭიროდ არ ვთვლი.

მე გულდასმით მიკითხავს თქვენი არაერთი, მეცნიერული ნაშრომი (ცალკეული წერილები დასახელებული აქვს აკად. გ. ახვლედიანს თავის წიგნში „ზოგადი ფონეტიკის საფუძვლები“, თბ., 1949, გვ. 254 შენიშვნ.), განსაკუთრებით ნარკვევები: „ნართების ეპოსის შესახებ“, (1945), „ოსური ენა და ფოლკლორი“ (1949). „ოსური ენის განმარტებითი ლექსიკონის“ ტომები, წერილი ვეფხისტყაოსანზე, „იდეოსემანტიკის ცნება“ (1948), „რამდენიმე ოსური ეკლესიების შესახებ ქართულ ენაში“ (1956), ჩინებული ნარკვევი არმაზის ბილინგების გარშემო (1944) რა სათანაც დაკავშირებით მოგახსენებთ, რომ აკად. გ. წერეთლის გამოკვლევის „არმაზის ბილინგის“ თქვენეულ შეფასებას და შენიშვნებს ჩვენი გამოჩენილი მეცნიერი უყოყმანოდ ეზიარებდა, რაც პირადად მომთმენია მისგან.

აქვე მაგონდება განსვენებულ გიორგი ახვლედიანის დიდი სიმპათიები თქვენდამი, რაც მის ზემოთ დასახელებულ წიგნშიაც იირეკლა (იხ. გვ. 254 და 379-380, მისი „ფონეტიკის“ სწორედ ამ გვერდებზეა მოტანილი ნიმუშებიც ქართულიდან ოსურში შესული სიტყვებისა).

ქართული მეცნიერული საზოგადოება თქვენ ყოველთვის გოგლიდათ მაზლობელ და საყვარელ მეგობრად. თქვენ ხომ საქართველოს ცის ქვეშ გაანალეთ თვალი: დამადებულხართ სოფელ კობში ყაზბეგის რაიონში, 1899 წელს („ქართული საბჭოთა ენციკლოპედია“, I, 1975).

როგორც მოგახსენეთ, ვითარცა გამოჩენილი ლინგვისტი ქართველ ენათმეცნიერთა მხრივ განსაკუთრებული პატივისცემით იყავით მოსილი; ამგვარ სიმპათიებს ისტორიული ძირები მოეძებვნა: ჯერ კიდევ ცნობილი ისტორიკოსი პლატონ იოსელიანი (1809-1875) მეგობრობდა ოსური ენის გამოჩენილ მკვლევრის, აკადემიკოს **შეგრენს**, რომელსაც ეკუთვნის თავისი დროისათვის ლირსშესანიშნავი მონოგრაფია Osetische Spraclehre (1844), უგზავნდა მას თავისი ისტორიული და ეთნოგრაფიული ნაწერები ორიგინალებს და სხვ. ჩემს ქვეყანაში არაერთი ჰაბუკი და ქალიშვილი გამოზრდილა ოსი ძიძების რძით, ისინი ჩვენი შეორე დედები და დები იყვნენ და იშვიათი სიყვარულით სარგებლობდნენ ყველას მხრივ. ამასთან ივ. ჯავახიშვილთან ერთად, თქვენც ხომ დიდი ნოყო მარის ნამოწყაური ბრძანდებით.

როგორც ხედავთ, ჩვენი ურთიერთობის ძაფები მრავალმხრივია.

ახლა კი რა დაგემართათ? რამ გამოიწვია ბიოლოგიურადაც კი გაუმართლებელი ტრანსფორმაცია თქვენი ინტელექტუალური ცხოვრებისა? თქვენ ხელი მოაწერეთ საძაგელ წერილს ქართველების წინააღმდეგ ა/წ გაზეთ „იზვესტიის“ თებერვლის ერთერთ ნომერში, ოსეთში მცხოვრები თქვენი თანამემამულეების მხრით ქართველების გენოციდის აშკარა ფაქტების გაყალბებაზე და ოსი ექსტრემისტების კრიმინალური საქმიანობის ჩვენზე გადმობრალებაზე.

ბატონო პროფესორო ასე იცნობდით თქვენ ქართველ ხალხს თქვენი მრავალწლიანი ცხოვრების მანძილზე?

ჩვენ არ წარმოგვედგინა, თუ ასეთი ცეცი იპოსტასით წარსდგებოდით ქართველი ხალხის წინაშე. როგორც ჩანს, კარგი ლინგვისტი-ინტელიგენტი ; ზოგჯერ პოლიტიკურ სიბეცეს ვერ გაექცევა.

ბატონო ვასილ ივანეს ძეო! თქვენ კარგად მოგეხსენებათ, რომ ოსური ენა ე. წ. საბჭრეთ ოსეთის სკოლების ყველა კლასში ისწავლება, ცხინვალში ფუნქციონირებს ოსური ინსტიტუტი და თეატრი. საერთოდ ე. წ. საბჭრეთ ოსეთი ერთად ერთი ეროვნული ერთეული ეროვნულ ავტონომიურ ოლქებს შორის, სადაც ეროვნული ენა ოფიციალურ ენად ითვლება. ეს ფაქტი, რომ პირადად თქვენ ე. წ. საბჭრეთ ოსეთში შემდგომად მომხდარი ამბების გამო და არც სამარცხვინო დოკუმენტზე საკუთარი (ხელმოწერის გამო კრინტს არ სძრავთ, ჭეშმარიტად დიდი მეცნიერი კი საკუთარი შეცდომაზე საჯაროდ აღიარების უნარით იცნობა (გიახსენეთ ალბერტ აინშტაინის მიერ უკანდახეკა მათემატიკოს ფრიდმანთან კამათში). დუმილი კი თანხმობის ნიშანია. და ასეთი გრემოება არ გაკრთობთ იმ პერიოდში, როცა მშობლიურ კუთხიდან ძალით აყრილი ქართველი ხანდაზმული მამაკაცები, ქალები და ატირებული ბავშვები სტოვებენ თავიანთ გიჩანაგებულ კერებს? და ეს არიული სისხლის მქონე სახელგანთქმულ წარმომადგენელს ეპატიჟება?

არაფერია გვიანს და სანამ გვიან არაა, გოხს მოეგეთ, რადგან არავის არაფერი აკვნყდება. ოდნავ ჭკვიანი ადამიანი შორს იხედება და შესაძლებელ მომავალსაც ითვალისწინებს.

თქვენი დეკლარაციის ხელისმოწერთა შორის მეტწილად ორდინალური ან მეცნიერებისათვის შემთხვევითი პირების გვარებია ჩამოთვლილი. მხოლოდ თქვენნი სახელი ამშეენებს სიას. ამიტომაც ვფიქრობთ, რომ თქვენს პიროვნებაში გაიღვიძებს სინდისის ქვეყნის გრძნობა და მისი გამოძახილი. ამას გავალებთ მაღალი მოქალაქეობრივი პრესტიჟი და, ბოლოს, თქვენი სოლიდური ადამიანური ასაკი! ყველა ადამიანის ცხოვრებაში დგება საკვდილთან მიახლოვების საბედისწერო მომენტი, ხოლო ბასოლუტურ სერიოზულობას ადამიანი სწორედ გარდუვალი ხვედრის დადგომის ჟამს აღწევს.

ამ დროს ხდება ნათელი თვითეული ადამიანისათვის: ცხოვრების კომედიანტი იყო იგი თუ დრამის მონაწილე. გაიხსენეთ სვეტონიუსის „თორმეტი კეისრის ცხოვრებიდან“ იმპერატორ ავტუგუსტუსის მიერ სიკვდილის ჟამს კარისკაცებისათვის თქმული: „მგონი კარგად ვასრულებდი ჩემს როლს ადამიანურ კომედიაშიო“.

დიდი რომაელის ეს ფრაზა გაუფანტავი შინაგანი დრამისა და პირქუში სკეპტიციზმის ნაყოფია. არა, ცხოვრება არასოდეს ყოფილა კომედია, იგი დრამაა, რომელიც შემაბრწესები და საზიზღარი ფორმებით იდგმება ე. წ. საბჭრეთ ოსეთში, და მას ბოლო არ უჩანს.

ბატონო პროფესორო ვასილ ივანეს ძეო! თქვენზეა დამოკიდებული როგორი ახალი სახით წარსდგებით ჩემი კეთილმოყვარე ერის წინაშე და კომედიად თუ დრამად მიიჩნევთ თქვენს სამშობლოში მიმდინარე სისხლიან და კაშმარულ ამბებს

.ჩემგან არ გეხწავლებათ: დუმილი ყოველთვის არაა ოქრო რჩეული!

პატივისცემით
აკაკი გაწერელია,
ჭეერალი, პროფესორი.
აპრილი, 1991 წ.

საზღვარგარეთ

ესტონეთის სახალხო ფრონტის ყრილობა

18-14 აპრილს ქ. ტალინში გაიმართა ესტონეთის სახალხო ფრონტის მე-3 ყრილობა. მოხსენება გააკეთა ესფ-ის გამგეობის წევრმა, ესტონეთის რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარემ ბატონმა ედგარ სავისაარმა. ყრილობას ესწრებოდნენ სტუმრები როგორც საბჭოთა კავშირიდან, ისე საზღვარგარეთის ქვეყნებიდან, საბჭოთა და უცხოელი ეურნალისტები, გაფიცულ მეშახტეთა წარმომადგენლები. ყრილობის მსვლელობა პირდაპირი რეპორტაჟით გადაიცემოდა ესტონეთის ტელევიზიით, რომელსაც სკანდინავიის ქვეყნებიც უყურებდნენ. ყრილობაზე სიტყვით გამოვიდა საქართველოს სახალხო ფრონტის დარბაზის წევრი ჰენრი კუპრაშვილი (რომლის ტექსტსაც აქვე გთავაზობთ). საქართველოს ხსენებაზე დარბაზი ფეხზე ამდგარი დიდხანს უკრავდა ტაშს. ბატონმა ედგარ სავისაარმაც კერძო საუბარში დაწვრილებით გამოიკითხა საქართველოს ამბები. მეორე დღეს ყრილობამ მიიღო მიმართვა საქართველოს ყველა დემოკრატიული ორგანიზაციისა და ქართველი ხალხისადმი (რომელსაც აქვე ვბეჭდავთ). კრემლის ანტიქართული კამპანიის პირობებში, ჩვენც ყველაფერი უნდა ვიღონოთ იმისთვის, რომ ხალხმა სიმართლე იცოდეს. ტალინში ყოფნის დღეებიც მაქსიმალურად იყო გამოყენებული, ეს იყო ბაღიცული მეშახტეებისადმი მიძღვნილ მიტინგზე გამოსვლა, რომელიც ჩაწერილია. პ. კუპრაშვილის სიტყვა და კითხვებზე გაცემული პასუხები სხვა კერძო საუბრები ესტონეთის რადიოთი გადაიცა. ჩატანილი იყო აგრეთვე საქართველოს ტელევიზიის ვიდეოზე გადაღებული მასალა.

ჰენრი კუპრაშვილის გამოსვლა

ძალბატონეობა და ბატონებო!

პატივცემულო საზოგადოებავ!

უპირველეს ყოვლისა ბოდიში მინდა მოგიხადოთ იმის გამო, რომ უთარჯიმნოდ ჩამოსულს რუსულად მიწევს. თქვენს წინაშე გამოსვლა.

მოგვისალმებით და ვუსურვებ ამ თქვენს დიდ, ავტორიტეტულ ფორუმს ნაყოფიერ საქმიანობას, დარწმუნებული ვარ, გადაიდგმება კიდევ ერი მძლავრი ნაბიჯი ბრძენი და თავისუფლების მოყვარე ესტონელი ხალხის თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის გზაზე.

საქართველოც წინ მიიწევს ბორკილების მსხვრევით. აღსარული რა ქართველი ხალხის ნება, ჩვენმა პარლამენტმა სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტით საქართველო გამოაცხადა სუვერენულ სახელმწიფოდ. 31 მარტს რეფერენდუმმა ცხადყო, რომ ქართველი ერი მზად არის ასეთი ნაბიჯის გადასადგმელად. და რაოდენ სასიხარულოა, რომ მიუხედავად კრემლის პროვოკაციებისა, საქართველოში მაცხოვრებელი არაქართველებიც მხარში ამოუდგნენ ქართველებს. ამომრჩეველთა საერთო რიცხვიდან, რომელიც 3.672 403-ს შეადგენს, დამოუკიდებლობას ხმა მისცა 3.295 493 კაცმა, ანუ საქართველოს სრულწლოვანი მოსახლეობის 90,08 პროცენტი მხარს უჭერს სსრ კავშირიდან საქართველოს გამოყოფას. ეს კი მრავლისმეტყველი სტატისტიკაა. კრემლი კი, მოგეხსენებათ, ასეთ რამეებს არ პატობს, მოსკოვმა არ გვაპატია, როდესაც დემოკრატიულად არჩეულმა, ხალხის ნებისა და ინტერესების გამომხატველმა საქართველოს პარლამენტმა უარი განაცხადა ხელი მოეწერა ე. წ. ახალ სამოკავშირეო ხელშეკრულებაზე და რაკი სხვა ვერაფერში მოგვდო შარი, ჩვენს დასასჯელად მოიგონა და პროვოკაციულად შექმნა ე. წ. სამხრეთ ოსეთის პრობლემა.

ახლა იმპერიის ინფორმაციის, უკაცრავად, **დეზინფორმაციის** სამუალებები უკადრისი მეთოდებით, ანუ ჩვეული მანერით, ლენინგრადელი ნეგზოროვის მსგავსთა გამოყენებით, ანტიქართულ კამპანიას ეწევა და ქმნის ოსის მჩაგვრელი ქართველის სახეს.

უნდა იცოდეს ყველამ, რომ ჩვენ არ ვებრძვით ოსებს. ეს კრემლი საბჭოთა არმია ომის გამოიუცხადებლად ეომება ქართველებს. ეს ის ექსტრემისტებს ამოფარებული საბჭოთა შეიარაღებული ძალები ერეკებიან ქართულ ოჯახებს შმობლიური მიწა-წყლიდან. სადეზინფორმაციო პროგრამა „ვრემია“ კი სინამდვილის გაყალბებით ქმნის ილუზიას, თითქოს ომი ქართველებსა და ოსებს შორის იყოს, საბჭოთა არმია კი გამშვებელებელი და მშვიდობის მომტანია. მე პირადად გული მტკივა და მებრალება ის ოსები, რომლებიც კრემლის ავანტურასა და პროვოკაციებს წამოეგენენ და გონებაარეულებმა იარაღი აიმართეს თავისუფლებისა და დემოკრატიის წინააღმდეგ, ქართული ოჯახების წინააღმდეგ, კბილებით იცავენ კომუნისტურ რეჟიმს, იცავენ ბიროკრატების იმპერიას, მათ მოსკოვი არა მარტო ქართველების, არამედ კავკასიის სხვა ხალხების, კერძოდ ინგუშების წინააღმდეგაც იყენებს, იყენებს თავისუფლებისათვის მებრძოლი ხალხების წინააღმდეგ.

ესენი ბოლშევიკებმა მაშინაც გამოიყენეს ბრმა იარაღად, როდესაც 1918-1921 წლებში საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის წინააღმდეგ მოწყობილი დივერსიებისა და 1921 წელს საბჭოთა რუსეთის მიერ საქართველოს დაპყრობაში გაწეული სამსახურის სანაცვლოდ უკანონოდ შეუქმნეს ე. წ. სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი (სხვათა შორის, მაშინ ქ. ცხინვალში სულ ოთხად ოთხი ოსური ოჯახი ცხოვრობდა).

მე ჩამოტანილი მაქვს ვიდეოზე გადაღებული დოკუმენტური მასალა, რომელშიც ნაჩვენებია, თუ სინამდვილეში რა ხდება ქართული მიწის იმ მონაკვეთზე, რომელსაც ბოლშევიკი დამპყრობლები უკანონოდ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქს უწოდებენ. რა ამბები დაატრიალა იქ მოსკოვმა ოსი ბანდიტებისა თუ ჩრდილოეთ კავკასიიდან შეგზავნილი კრიმინალური დამნაშავე ელემენტების ხელით თუ თვითონ პირდაპირ საბჭოთა არმიელების ხელით. მასალები გადაეცეი ესტონეთის ტელევიზიას და ბატონი მადის-ილვარ სალუმი შემპირდა რომ ნაჩვენები იქნება სპეციალურ გადაცემაში.

აი, უკვე მესამე თვეა ქართული მოსახლეობა ლტოლვილებად აქცევს საკუთარ სამშობლოში. ამჟამად ქ. ცხინვალში აღარ დარჩა ქართული მოსახლეობა, დაიწვარია ქართული სკოლები, ქართველთა სახლები. ბოლო ცნობა ის არის, რომ 11 აპრილს ქარელის რაიონის სოფელ დვაბში „ლეგენდარულმა წითელმა არმიამ“ გადაწვა წმინდა გიორგისა და წმინდა სამების ეკლესიები. დაზოცილია ბევრი ქართველი, საღამლტურად, წამებით. მაგალითად ცხინვალელი ჭაია შეკრეს და დაწვეს საკუთარ სახლში, საცხენესელ ხაღურს ნატყვიარ ფეხებში გაუყარეს თოკი და გაქენეს ცხენს გამობმული ათრიეს და ისე ამოხადეს სული. ცოცხლად დაწვეს, ხეზე მიბმული ოთხი ქართველი ვაქაცი.

მესამე თვეა ქართული სოფლები თამარაშენი, აჩაბეთი, ჭურთა, კეხვი, ქემერტი, ძარწემი, სვერი, ხეითი მოწყვეტილნი არიან გარე სამყაროს და მჭიდრო ბლოკადაში ჰყავთ ოს „ბოევიკებს“. სსრ კავშირის შინაგან თუ გარეგან ჯარებს, ბოლშევიკური პრესა და ტელევიზია ყოველნაირად ცდილობენ ამ ფაქტების დამალვას. და მიჩქმალვას.

ოს ექსტრემისტთა ბანდიტს უახლესი საბრძოლო იარაღით აბარაგებს საბჭოთა არმია. ოსი ბანდიტების განკარგულებაშია უამრავი უახლესი ტიპის ცეცხლსასროლი იარაღი, ტყვია-წამალი, ტანსაცმელი, ჯავშნიანი ტექნიკა, და ყოველივე ამით მათ ამარაგებს საბჭოთა არმია. პრაქტიკაში დაინერგა ოსი დამნაშავეე ელემენტების, ე. წ. „ბოევიკების“ და საბჭოთა არმიელების თანამშრომლობის ახალი ფორმები — გარკვეული თანხის საფასურად ბანდიტებს საბჭოთა არმიელებისაგან შეუძლიათ გარკვეული ვადით იქონონ ავტომატი, ჯავშანტრანსპორტიორი და სხვა იარაღი.

სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალები გამოუცხადებელ ომს აწარმოებენ საქართველოს წინააღმდეგ იმისათვის, რომ საქართველო უარს ამბობს მონობაზე, უარს ამბობს სსრ კავშირის ფსევდოფედერაციაში შესვლაზე, იმისათვის, რომ საქართველო ცდილობს დემოკრატიული, საერთაშორისო ნორმების დაცვით მოიპოვოს დამოუკიდებლობა, დაიმკვიდროს ადგილი ცივილიზებულ ერთა შორის.

ერთი რამ უდავოა, ცხადია, რომ კომუნისტურ საინფორმაციო საშუალებებში გაჩაღებული აღვირახსნილი ანტიქართული პროპაგანდისტული კამპანია სხვა არაფერია, თუ არა **პროლოგი** ქართველი ხალხის წინააღმდეგ მომართული კიდევ უფრო საშინელი სისხლიანი აქციისა, რომელსაც ამზადებს კრემლი საქართველოს დასასჯელად და რომლისთვისაც ამზადებენ საზოგადოებრივ აზრს.

ეკლიანია თავისუფლების გზა.

მაგრამ არც ესტონელები და არც ქართველები, ვიცი, უკან არ დაიხევენ.

ჩვენ გვჯერა რომ სამართალი გაიმარჯვებს.

გაუმარჯოს თავისუფალ, დამოუკიდებელ ესტონეთს!

გაუმარჯოს თავისუფალ, დამოუკიდებელ საქართველოს!

ესტონეთის სახალხო ფრონტის III ყრილობის

მიმართვა

საქართველოს დემოკრატიულ ორგანიზაციებს, მთელ ქართველ ერს

დიდად გაგვახარა თქვენი რესპუბლიკური რეფერენდუმის ჩინებულმა შედეგებმა და სახელმწიფო დამოუკიდებლობის დეკლარაციის წარმატებით მიღებამ,

რამეთუ, ვინ უნდა შექმნას დამოუკიდებელი სახელმწიფო, თუ არა ქართველმა ერმა, რომლის კულტურას და სახელმწიფოებრიობას უძველესი და პატივსაცემის ღირსი ტრადიციები აქვს. თავისი თვითმყოფადობით და თავისებურებით თქვენი ქვეყანა კონტინენტის სადარეა. მოხარული ვართ, რომ ეს მთიანი კონტინენტი ჩვენთან ერთად არის, რომ ჩვენ საერთო მიზნისთვის ვიბრძვით.

დარწმუნებული ვართ, რომ ქართველ ერს აქვს თავისუფალი, დემოკრატიული დოვლათიანი და მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფოს შექმნის წანამძღვრები.

გულითადად გისურვებთ წარმატებას ამ საქმეში!

ესტონეთის სახალხო ფრონტი

1991 წ. 14 აპრილი.

ჩრდილოეთ ოსეთი: კიდევ ერთი „ცხელი“ წერტილი?

„ჩრდილოეთ ოსეთის სსრ გარუბნის რაიონის ტერიტორიაზე და ქალაქ კავკაზში საგანგებო წესების შემოღების შესახებ“ დადგენილება მიიღო დღეს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს სესიამ. ეს გადაწყვეტილება გამოიწვია გარუბნების რაიონში ვითარების მკვეთრმა გამწვავებამ, სადაც 19 აპრილს სოფელ კურტატში მოხდა შეიარაღებული შეტაკებანი ინგუში და ოსი ეროვნების პირთა შორის. ამასთან დაკავშირებით გართულდა სიტუაცია ქალაქ კავკაზში.

როგორც საკდესის კორესპონდენტს აცნობა ჩრდილოეთ ოსეთის სსრ უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის პირველმა მოადგილემ ი. ბირაგოვმა, კონფლიქტის ადგილას მოვიდნენ მილიციის რაზმები, სამართალდაცვითი ორგანოების მუშაკები, ჩრდილოეთ ოსეთის ხელმძღვანელები, საღამოს კურტატში გროზნოდან ჩავიდნენ ჩეჩნეთ-ინგუშეთის რესპუბლიკის დელეგაციები და ჩეჩნეთ-ინგუშეთის მეზობელი ნაზრანის რაიონის ხელმძღვანელები. მაგრამ

პირველი ნაბიჯები ხელოვნებაში...

თ. ჯილაძის „ელისაბედ, ელისაბედ!“ შ. რუსთაველის სახელობის თეატრალური ინსტიტუტის სცენაზე

ნახევარ საუკუნეზე მეტია, რაც საქართველოს შუთა რუსთაველის სახელობის თეატრალური ინსტიტუტი თეატრის, კინოსა და სანახაობრივი კულტურის სპეციალისტებს ზრდის. ბეგრის სახელი ფართოდაა აღიარებული მსოფლიოში. არ არსებობს რესპუბლიკაში თეატრი, სადაც ინსტიტუტის აღზრდილები არ მუშაობდნენ. აქ მომზადდა თეატრმცოდნეთა, კინომცოდნეთა, კულტურის მუშაკთა მთელი პლეადა. ქართული თეატრის წარმატებები საზღვარგარეთ, ესეც ინსტიტუტის აღიარებაა. ჩვენ ბევრგან შემოგვნატრიან ბრწყინვალე სარეჟისოროპედაგოგიურ კადრებს, ჩვენი ინსტიტუტისაკენ ელტვიან სხვა რესპუბლიკებიდან მსახიობები, რეჟისორები, ჩამოდიან უცხოელი სპეციალისტი სტაჟორები.

ჩვენთან მსახიობის აღზრდის საკუთარი, ქართული სკოლაა შექმნილი, ამ სკოლის ყლორტებია სხვადასხვა სტუდიები, რომლებმაც უკვე სახელი მოიპოვეს. ინსტიტუტის სასწავლო თეატრის რეპერტუარში შესული საკურსო და სადიპლომო სპექტაკლების ხედ უმრავლესობას ქართული პიესები წარმოადგენს. მიუხედავად მთელი ეროვნული სიძნელეებისა, რეტორატი, სასწავლო თეატრის ხელმძღვანელობა, ახერხებს ერთ სეზონში იმდენი სპექტაკლის ჩვენებას, რამდენიც ბევრ პროფესიულ თეატრს გაუჭირდება.

ამ ბოლო სამი წლის განმავლობაში ინსტიტუტის სასწავლო თეატრის სცენაზე დადგა მ. ჯავახიშვილის, პ. კაკაბაძის, შ. დადიანის, დ. კლდიაშვილის, ა. ჩეხოვის, ბ. ბრეხტის, მ. სებასტიანის, თ. ჭილაძის, ო. ოსიპოვიანის და სხვათა პიესები, საობერეტო სპექტაკლები, მიეწყო ლიტერატურული საღამო-კონცერტები. ინსტიტუტის ფოიეში იმართება ხოლმე ახალგაზრდა მხატვართა გამოფენები... ამ უკანასკნელ ხანს ერთ-ერთ შემოქმედებით გამარჯვებად მიგვაჩნია სამსახიობო ფაკულტეტის IV კურსელთა პირველი საღამოსმომ სპექტაკლი (კურსის ხელმძღვანელი მალვა გაწერელია) თამაზ ჭილაძის „ელისაბედ, ელისაბედ!“, რომელიც რესპუბლიკის სახალხო არტისტმა ეფროსინა ანხორ ქუთათელაძემ დადგა.

თამაზ ჭილაძის ახალი დრამა პირველად წარმოადგინეს ამ სცენაზე. პიესა, რომელიც რთული და ძნელად დასაძლევია თვით გამოცდილი მსახიობებისთვისაც კი, მშვენიერი აღმზრდელობითი მასალა აღმოჩნდა ახალგაზრდათათვის.

რეჟისორ ანხორ ქუთათელაძის შემოქმედებას მაყურებელი კარგად იცნობს. მას არ იტაცებს ე. წ. „ავტიური რეჟისურა“, მეტაფორების, პირობითი ალეგორიების თვითდემონსტრაციაა. იგი ეძებს ნამდვილ ლიტერატურას და ძალზე ფაქიზად ეპყრობა ავტორის ჩანაფიქრს, მის ტექსტს.

რით დაინტერესა რეჟისორ-პედაგოგი თ. ჭილაძის „ელისაბედმა“? პირველ რიგში, პიესის ლიტერატურულმა ღირსებებმა, მისმა ღრმა ფსიქოლოგიზმმა, თანადროულობამ...

თ. ჭილაძე ის მწერალია, რომელსაც, რა ყანრშიც არ უნდა წერდეს იგი, პირველ რიგში საზოგადოების, ადამიანის სულიერი მდგომარეობა აინტერესებს. მისი პიესის მოჩვენებითი კამერულობა სრულიად არ ნიშნავს, იმას, რომ იგი ჩვენს ბობოკვარ, კატაკლიზმებით სავსე ცხოვრებისაგანაა გათიშული, პირიქით, ახალ დრამაში ჩვენ ნათლად ვხედავთ, როგორი თვითმყოფადი, შინაგანი პოტენციაა მასში, როგორ მოქმედებს ქუჩა, ცხოვრება ადამიანებზე, შიგნიდანაა გახსნილი ეპოქის ძირეული წინააღმდეგობები.

პიესაში წარმოდგენილი ინტელიგენტთა ერთი ოჯახი არაა „შემკული“ ჩვენთვის უკვე ჩვეული უარყოფითი იარლიყებით, ისინი არც კარგები არიან და არც ცუდები, არც მექრთამეები და არც ქურდები, ანდა მომხვეჭელები; მათში არაფერია ისეთი, რისთვისაც შეიძლება შეგიყვარდეთ და პატივი სცეთ, უბრალოდ „ზედმეტი ადამიანები“ არიან თავისი ტკივილებით — იგივე მეცნიერები, ინტელიგენტები, მაგრამ ცხოვრობენ ისინი რაღაც გამოგონილ სამყაროში, საზოგადოებრივი ცხოვრებისაგან გათიშულნი ოჯახებად ქცეულან, მათ არაფერი აქვთ ნამდვილი — საგნებიც კი, თითქოს ყველაფერი მოგონილია, ისეა მოგონილი არარსებულ ნივთიც ლეგენდისათვის; მათიკოს შვილებისა და შვილიშვილების ყურადღებაც მოგონილია. თვით თოფმაც კი, რომელმაც ა. ჩეხოვის თეორიით ბოლო აქტში უთუოდ უნდა გაისროლოს, ბუტაფორული სახე მიიღო. განსხვისება დაუფლებიათ ამ ადამიანებს, რომლებსაც რცხვენიათ „ბედნიერების, უანგარობის, ერთგულების, თანაგრძნობის, თავდადების“, ეშვილებია დაყენებული სიკეთე, მეგობრობა, სიყვარული, ნათესაობა... ყველა თავის ნაშუაში ზის და ეკვით უთვალთვალებს სამყაროს... ეს უცნაური ადამიანები, როგორც მოძველებული, დაშლილი ტელევიზორი, აოცებს და აღაშფოთებს უბრალო, მშრომელ ჯაბუკს, ბიბიკოს, ტყუილად კი არ ბამოსცდება მას — ისეთ ცხოვრებაში ტელევიზორი რთ გინდათო... ერთად-ერთი ადამიანი, რომელიც ეძებს ახლობლებს შორის შემაერთებელ ძაფს, ახალგაზრდა გოგონა ელისაბედია, მას გულუბრყვილოდ სურს ამ ადამიანების შეერთება „კოოპერატივად“, „სახალვშო ხალიად“, მაგრამ მათ კომუნაკაბელობის თამაშიც კი არ გამოუდით, რადგან არავის არავინ არ უყვარს, ცოლ-ქმრობაც, დედაშვილობაც, ყველაფერი მოჩვენებითია, უსიყვარულო, ცივი მარტოობაა მათი ხვედრი და ამბტომ ავიწყდება ელისაბედსაც, მათიკოსაც ის მთავარი, რის თქმაც სურდათ, ამიტომ ერთმანეთისაკენ გზას ვერა ჰპოულობენ ბოო და არჩილი, ზნეობრივი საყრდენი არა აქვთ სხვებსაც... ყველა რაღაც როლს თამაშობს ცხოვრებაში და მხოლოდ ელისაბედია გულგახსნილი, „უბედური თავის უმწეობაში, რადგან საზოგადოებაში, სადაც ყველას თავისთვის სურს ცხოვრება, არავის უსმენენ და არავისი ესმით. არ შეიძლება გაერთიანება, ურთიერთგაგება... დრამატურგი ყოველივე ამას შინაარსობრივ და ესთეტიკურ პლანში მშვენივრად, ძალზე დამაჯერებლად გადმოგვცემს. მას აინტერესებს არა გარეგნული კოლიზიები, არამედ ადამიანის შინაგანი ცხოვრება, თავის გმირების ტკივილს იგი საკუთარი გულის სისხლით ყვებავს და გრძნობთ, რომ თვითონაც ტკივა, რადგან წინ, გვრიტების ბოლოში სინათლის სხივს ვერა ხედავს...

საინტერესოდაა მოფიქრებული სცენური კონსტრუქცია (ხატვარი თინათინ ჰეინე), მსახიობებიც მოცემულ პირობებში ბუნებრივად ცხოვრობენ, მოქმედებენ.

რეჟისორის უმთავრეს მიღწევად მაინც ის უნდა ჩაითვალოს, რომ ახალგაზრდა მსახიობები ცდილობენ „იყვნენ მართალნი, ბუნებრივნი, გაითავისონ თავისი გმირების ფიქრები და განცდები. ელისაბედის დედის ბოოს არამდგრად, ნერვიულ ხასიათს, მის დაუდგრომლობას და ახლობლებისადმი რაღაც ტკივილიან გულგრილობას დამაჯერებლად, გულწრფელად გვიჩვენებს ნ. კასრაძე.

ძველმოდურად თავშეკავებული, თითქოს წარსულში შემოხვეული არიან ლარჩენილნი ეკა ქუთათელაძის მათიკო და გრძელიძის ნორა. ამ მოხუც მანდილოსნებს ყოველი ფეხი, სიტყვა თითქოს წინასწარ აქვთ გამოზომილი, ცდილობენ დამაღონ შინაგანი ტკივილი, მარტოობის შიში. მათიკო თავის ილუზორულ, მოგონილ სამყაროს თაგვგამოდებით იცავს, ამ განწყობას იგი გადმოსცემს პლასტიკით, პაუზებით, თითქოს წარსულს უბრუნდება. ამ წარმოდგენის ერთ-ერთი გამარჯვებაა გია ჯანტურიას ბიჭიკო. მსახიობი მართლაც გამოცდილი ოსტატივით მუშაობს ტელევიზორთან (შემკეთებელია), იგი უწყვეტლივ ცხოვრობს სცენაზე, მისი ფიზიკური მოქმედება, საუბრის ტონი, დუმილიც კი ძალზე მეტყველი და ფსიქოლოგიურად დატვირთული.

სპექტაკლის ღერძია ნატო მურვანიძის ელისაბედი. ეს ახალგაზრდა მსახიობი გვხიბლავს თავისი უშფაოლობით, სამართლით, მთელი სპექტაკლის მანძილზე ცხოვრობს თავისი გმირის ცხოვრებით, არ შეაარეკა კი ერთი ყალბი ბგერა, ელისაბედი გვხიბლავს თავისი სისადავით, სიწმინდით, სიკეთით, რაც განსაკუთრებულ ელფერს აძლევს მთელს წარმოდგენას.

და ბოლოს ამ სპექტაკლის შეფასების შესაჯამებლად გავიხსენოთ ანტონ ჩეხოვის ცნობილი სიტყვები — „დე, სცენაზე ყველაფერი ისეთ რთული და ისეთ უბრალო იყოს, როგორც ცხოვრებაში. ადამიანები სადილობენ, მხოლოდ სადილობენ და ამ დროს იქმნება მათი ბედნიერება ან იმსხვრევა მათი ცხოვრება“... პიესამ და სპექტაკლმა ამ დონეს მართლაც მიაღწია.

საქართველოს კულტურის სამინისტრომ ჩამოაყალიბა ახალგაზრდა შემოქმედთა გაერთიანება, რომელიც ფართო გზას გაუხსნის ახალგაზრდა მხატვრებს, მუსიკოსებს, ჯაზმენებს. ამ ახალგაზრდა შემოქმედთა ცენტრში შეავ ა. ქუთათელაძის თეატრ-სტუდიაც, რომლის ისტორია თამაზ ჭილაძის „ელისაბედ, ელისაბედ!“-ით დაიწყო.

გზა დავუღოცოთ ამ სასიკეთო წამოწყებას, რადგან სიკეთე სიკეთეს შობს, სიკეთე კი დღეს ყველაზე ძალიან სჭირდება ხალხს.

ნადია ფალუტაშვილი,
პროფესორი.

სურათზე: სცენა სპექტაკლიდან „ელისაბედ, ელისაბედ!“
ზაზარ ლომაძის ფოტო.

წერილები რედაქციას

როგორ შეიძლება ამის დავიწყება

ინტერბაზით გაეცანი თქვენს გაზეთში 9 აპრილს გამოქვეყნებულ ს. მამასახლისის წერილს „ქალაშნიკოვი თუ ვიდეოკამერა“ რომელშიც მთელი რიგი საკითხი დასმული. მაგრამ ჩემი გაკვირვება გამოიწვია წერილის იმ ადგილმა, სადაც ავტორი წერს იმის შესახებ, რომ 9 აპრილის ტრაგედიამ მხოლოდ ი. როსტის ფოტოგრაფიებში და სუკ-ის მიერ გადაღებულ ტელეფილმში პოვა ასახვა. ნუთუ ავტორს არ უნახავს ქართველი ფოტორეპორტიორების ნამუშევრები, მიძღვნილი ამ სისხლიანი ღამისადმი, არ უნახავს (ან თუნდაც არ გაუგონია) გ. ხაინდრავას გახმაურებული ტელეფილმი, რომელიც შან ტანაკების პირისპირ მდგომმა გადაიღო? ეს ფილმი მაშინ მთელმა საქართველომ ნახა, უკვე 10 აპრილს გადასცა შვეიცის ტელევიზიამ, უჩვენეს სსრკ სახალხო დეპუტატების I ყრილობის მონაწილეებს. ამის საფუძველზე გაეკეთებული ტელეფილმი ნახა მთელმა ევროპამ (ჩვენ, რატომღაც ჯერაც ვერ ვიხილეთ იგი). როგორ შეიძლება ამის დავიწყება?

პატივისცემით
გულბათ ბორაძე

ღვაწლი არ დავუკარგოთ

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ ა. წ. 9 აპრილის ნომერში გამოქვეყნდა ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის აუდიო-ვიზუალური ინფორმაციის სამეცნიერო-კვლევითი საფონდო ლაბორატორიის გამგის სანდრო მამასახლისის წერილი „ქალაშნიკოვი თუ ვიდეოკამერა?, რომელიც მაფიქსირებელი ტიპნიკის ფართოდ გავრცელების აუცილებლობას ეხება. წერილში წამოჭრილი საკითხის მნიშვნელობა ეჭვს არ იწვევს. მაგრამ გვსურს ჩვენი საზოგადოებრიობის ყურადღება მივაპყროთ ამ პუბლიკაციის საუბარია 9 აპრილის ტრაგედიის სისხლიანი პერიპეტიების ფირზე აღბეჭდვის შესახებ.

ავტორი წერს, რომ მაშინ, როცა ვილნიუსის 1991 წლის 13 იანვრის მოვლენები „ვიდეო და კინოკამერებით შეიარაღებულმა მრავალრიცხოვანმა პატრიოტებმა“ გადაიღეს, თბილისში იური როსტისა და „სუკ-ის გადამღები ჯგუფის“ გარდა არავინ აღმოჩნდა, რომ 1989 წლის სისხლიანი ღამე ფირზე აღბეჭდოს.

[illegible] 1989 წლის თებერვალი [illegible] 1991 წლის ვილნიუსის [illegible] შედარება ამ [illegible] კორექტული არ [illegible]

თბილისში, ცენტრის გადაწყვეტილებით, საქართველოს იმდროინდელმა კომუნისტურმა ხელისუფლებამ საბჭოთა ჯარი მიუსია საკუთარ ხალხს მთავრობის სახლთან და ტელევიზიის შენობასთან.

ვილნიუსში ლიტველი ხალხი იცავდა საკუთარ მთავრობასა და საკუთარ ტელევიზიას ოკუპანტებისაგან;

1989 წლის აპრილიდან 1991 წლის იანვრამდე ბევრი რამ მოხდა და ბევრი რამ შეიცვალა. არსებობდა თბილისსა და ბაკოს გამოცალებული, რომლის გათვალისწინებითაც ლიტველებს სრულად ჰქონდათ გაცნობიერებული მოსალოდნელი საფრთხე და იცოდნენ, რომ მათი ერთადერთი იარაღი საბჭოთა არმიის წინააღმდეგ იქნებოდა სწორედ მოვლენების უტყუარი ფიქსაცია. ესეც რომ არა, ვილნიუსში (ისევე, როგორც მოგვიანებით რიგაში) მრავალად იყვნენ უცხოელი ჟურნალისტები, კინო და ფოტოკორესპონდენტები, მაშინ, როცა 1989 წლის აპრილის დღეებში უცხოელ ტურისტთა მცირერიცხოვანი ჯგუფიც კი სასწრაფოდ გაისტუმრეს თბილისიდან...

გასათვალისწინებელია ისიც, რომ ამ ორი წლის წინ ვიდეოამარატები არა თუ მოყვარულთა შორის, საქართველოს პროფესიულ სტუდიაშიც კი თითო-ოროლა იყო.

ეს ისე, ეითარების ზოგადი დახასიათებისათვის.

კი გავიმახვილებთ ს. მამასახლისის სიტყვებზე: „ასეა თუ ისე, სწორედ სუკ-ის ფირი აღმოჩნდა იმ ერთადერთი ფილმის ძირითადი საფუძველი, რომელზეც ფრიად მწირი ვიდეომასალა დამონტაჟდა“.

განა მართლა ასე იყო საქმე, როგორც ამას ს. მამასახლისი ფარმოგვიდგენს? მოდით გაეცნოთ „იმ ერთადერთი ფილმის“ შექმნის ისტორიას, კიდევ ერთხელ გავიხსენოთ, რადგან ამის შესახებ თავის დროზე ბევრი ითქვა და დაიწერა.

9 აპრილის ღამის პერიპეტიების დიდი ნაწილი ვიდეოფირზე კინოოპერატორმა გიორგი ხაინდრავამ აღბეჭდა. რა თქმა უნდა, მას არ ჰქონდა ისეთი პირობები, როგორც „სუკ-ის გადამღებ ჯგუფს“ და ვიდეომასალის გადარჩენის მიზნით ცდილობდა როგორმე ჯავშანტრანსპორტიორის ქვეშ არ მოხვედრილიყო (სხვათა შორის, ეს მომენტი აღბეჭდილია კიდეც სუკ-ის ფირზე)...

სამედიცინო ინსტიტუტის 18 წლის სტუდენტმა ნიკოლოზ ჩხეიძემ გადაიღო სასწრაფო დახმარების მანქანაზე სამხედროების თავდასხმისა და მანქანის დამტვრევის უნიკალური კადრები. ჯარისკაცების ალყაში მომწყვდეულმა და ნაცემმა კინომოყვარულმა მაინც არ გამორთო კამერა და მოახერხა სამხედროების ლანძღვა-გინებისა და ოფიცრის მრავლისმეტყველი სიტყვების ჩაწერა: „Таких как ты я в Афгане давил!“ მას ვიდეოკამერა დაუმტვრიეს, მაგრამ კასეტა ღვთის წყალობით გადარჩა...

კინორეჟისორი რეზო გვარლიანი იმ ტრაგიკულ ღამეს ყველაზე ცხელ წერტილში აღმოჩნდა — პიონერთა სასახლის მხარეს და უკანასკნელ შესაძლებლობამდე განაგრძობდა გადაღებას, შემდეგ კი სამხედროებისაგან კასეტის გადარჩენა სცადა და ამქვეყნიდან ქართველებს მიმართა — ფირი შემინახეთო. იმ ქართველმა, რომელმაც მას კასეტა ხელიდან გამოსტაცა (ეტყობა სუკ-ის თანამშრომელი იყო), შეძლო ის, რაც ვერ მოახერხეს სამხედროებმა — კასეტა გაჩინა...

გათენებისას მთავრობის სახლის წინ და რუსთაველის გამზირზე ვიდეოგადაღებას იწყებს საქართველოს პროკურატურა, რომლის გადამღები ჯგუფი ფირზე აღბეჭდავს „ბრძოლის ველს“ — იმ საბარელ შედეგებს, მშვიდობიანი მოსახლეობის დარბევას რომ მოჰყვა.

გიორგი ხაინდრავას მიერ გადაღებული და უცხოეთში ოპერატიულად გადაგზავნილი ვიდეომასალა 10 აპრილს უკვე უჩვენა სტოკჰოლმის ტელევიზიამ, ხოლო შემდგომ დღეებში ეს ფირი ევროპასა და ამერიკის ტელემაყურებლებმაც ნახეს.

არაფერს ვამბობთ მორგსა თუ საავადმყოფოებში გადაღებულ უმნიშვნელოვანეს ვიდეოდოკუმენტებზე, რომლებიც ტრაგედიის შემდგომ დღეებში შეიქმნა.

სწორედ ეს მასალა დაედო საფუძვლად ერთსაათიან ვიდეოფილმს, რომელიც 21 აპრილს მოსკოვის კინოს სახლში გამართულ პრესკონფერენციაზე უჩვენეს. ეს ფილმი უცხოელმა კორესპონდენტებმა 100-მდე კასეტაზე გადამრავლეს და სხვადასხვა ქვეყნებში დაგზავნეს. საქართველოს სახალხო ფრონტის დახმარებით ეს ვიდეოდოკუმენტი გავრცელდა მთელ საქართველოში და მოსახლეობამ თვალნათლივ ნახა, რა მოხდა. თბილისში.

მხოლოდ მაისის შუა რიცხვებში გამოჩნდა სუკ-ის გადამღები ჯგუფის მიერ ფიქსირებული უნიკალური მასალა, რომლის მნიშვნელობასაც არავინ უარყოფს. ეს მასალა დაემატა უკვე არსებულ ვიდეოფილმს და ამ სახით იყო ნაჩვენები სსრკ დეპუტატთა I ყრილობაზე.

არსებობს 8-9 აპრილის მოვლენათა ვიდეოფირზე ფიქსირებული სხვა მასალებიც. ბევრი მათგანი შევიდა ფილმში, ბევრიც — არა. ამ მასალების ავტორთა ვინაობა დღემდე დაუდგენელია. უმადურობა იქნება, ღვაწლი დავუკარგოთ მათ, ვინც საკუთარი სიცოცხლის საფრთხეში ჩაგდების ფასად ქმნიდა ჩვენი უახლესი ისტორიის ამ უნიკალურ ვიდეომატიანეს.

ვფიქრობთ, თსუ აუდიოვიზუალური ინფორმაციის სამეცნიეროკვლევითი საფონდო ლაბორატორიისა და სხვა საფონდო დაწესებულებების უპირველესი ვალია არსებულ მასალათა მოძიება, თავმოყრა, სისტემატიზება და ფილმოგრაფიულ მონაცემთა დადგენა. ამას დიდი მნიშვნელობა ექნება მომავალში ჩვენი ისტორიოგრაფიისათვის. მაფიქსირებელი ტიპნიკის ფართოდ გავრცელება უმჯობესი იქნება, თუკი არ მოვუვლით ფიქსირებულ მასალებს. საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირი მზად არის დახმარება აღმოუჩინოს საფონდო დაწესებულებებს ამ მნიშვნელოვან საქმეში.

საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის სამდივნო

ლიდერი უცვლელია

უკვე მეორე ტურია, რაც შარშანდელმა რესპუბლიკის ჩემპიონმა თბილისის „იბერიამ“ მყარად მოიკიდა ფეხი გათამაშების ცხრილის სათავეში. ამჯერად თბილისელები გასულით მატჩს ატარებდნენ სოხუმში ადგილობრივ „ცხუმთან“. ტურის ცენტრალური მატჩიც სწორედ ეს გახლდათ. სოხუმელები პრიზიორთა შორის იმყოფებოდნენ და უნდა გვეგარაუდა, რომ ცდას არ დაიკლებენ, რათა სტადიონზე მისული მრავალრიცხოვან მაყურებელს „მაყოფილი დაეტოვებინა ტრიბუნები და გუნდსაც კიდევ უფრო წინ წაეწია სატურნირო ცხრილში. შეხვედრა მართლაც საინტერესო გამოდგა. ორმხრივი შეტევების შემდეგ „იბერიამ“ შესძლო თავისი ტაქტიკა თავს მოეხვია მასპინძლებისათვის, შეხვედრის ბედი კი თემურ ქეცბაიას ახლო მანძილიდან დარტყმულმა ბურთმა გადაწყვიტა. 1:0— ასეთი ანგარიშით გაიმარჯვეს თბილისელებმა და 17 ქულით კვლავ ერთპიროვნული ლიდერები არიან.

ტურის სხვა მატჩებიდან აუცილებლად მიგვაჩნია აღინიშნოს ოჩამჩირელთა კარგი თამაში. „ამირანმა“ გასულით შეხვედრაში შესძლო გორის „დილოს“ დამარცხება — 3:2. ეტყობა, ოჩამჩირელთა გუნდის ხელმძღვანელობამ საკმაოდ უფერული სტარტის შემდეგ შესძლო. ეპოვა ძალები და ზედიზედ მეორე შეხვედრა მეტად საჭირო გამარჯვებით დაასრულებინა. ამ მატჩში ბურთები გაიტანეს სტუმართაგან ქობალიამ და გაბისონიანმა—2, ხოლო „დილას“ მხრივ თავი გამოიჩინეს მარეხაშვილმა და ნეფარიძემ (თერთმეტმეტრიანით). „ერთი დეტალიც“: ხუთივე ბურთი ამ მატჩში პირველ ნახევარში გავიდა. ხობის „ჩოლხეთმა“ — 3:0 აძლია თბილისის „შევარდენ-1906-ს. ბურთები გაიტანეს: გვასალიამ — 2 და გოგაძემ. ქუთაისში, სადაც „ქუთაისი“ უმაღლესი ჯგუფის დებიუტანტს გურჯაანის „ალაზანს“ მასპინძლობდა, კვლავ ერთმა ბურთმა გადაწყვიტა მატჩის ბედი. ქუთაისელი ხუნდაძის ბურთი ერთადერთი აღმოჩნდა შეხვედრაში. საინტერესოდ მიმდინარეობდა ორთაბრძოლა ბათუმში, ძველი მეტოქეების ბათუმის „ბათუმისა“ და ლანჩხუთის „გურიის“ შეხვედრაში ნულოვანი ფრე აღინიშნა. ფრედ 1:1 დამთავრდა მატჩი ზუგდიდში „ოდიშსა“ და ჩემპიონატის კიდევ ერთ დებიუტანტ ზესტაფონის „მარგვეთს“ შორის. უამრავი საგოლე მომენტთაგან რეალიზება მხოლოდ „ოდიშის“ მხრივ შეროზიამ და სტუმართაგან ყიკანაძემ შესძლეს. უნდა აღინიშნოს, ამ მატჩში მეკარეთა კარგი თამაში. „მარგვეთის“ კარის დარაჯმა დვალაძემ თერთმეტმეტრიანის მოგერიებაც კი შესძლო.

ერთნაირი ანგარიშით — 0:0 დამთავრდა კიდევ ორი შეხვედრა, „სანაკადრო“ — „ივერია“ და „ზუგდური“ — „სამგურალი“, ხოლო ოზურგეთის „მერცხალმა“ სძლია — 1:0 ვანის „სულორს“, ეს ერთადერთი ბურთი მატჩის 65-ე წუთზე გელა ჩიგოგიძემ გადიტანა.

ფოთის „კოლხეთი 1913“-ისა და რუსთავის „გორდას“ მატჩი გადადებულია.

ტიტე ყანჩაველი

გარდაიცვალა ცნობილი ქართველი ფილოსოფოსი, უმაღლესი სკოლის ღვაწლმოსილი მუშაკი, **პროფესორი ტიტე გერონტის ძე ყანჩაველი.**

პროფესორ ტიტე ყანჩაველის მთელი მოღვაწეობა აღსავსე იყო საქმისადმი თავდადებით და დიდი სიყვარულით. მისი ცხოვრების გზა იწყება ზესტაფონის რაიონის სოფელ ალავერდიდან, სადაც მან მიიღო დაწყებითი განათლება, ხოლო შემდეგ ჭარჩინებით დაამთავრა ზესტაფონის პედაგოგიური ტექნიკუმი. შემდეგ მას ომის ქარცეცლში მოუხდა მონაწილეობა. მოგვიანებით დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, სადაც ის უზნაძის სახელობის სტიპენდიანტი იყო. შემდეგ ამთავრებს ასპირანტურას და 1964 წელს იცავს საკანდიდატო დისერტაციას.

1965 წლიდან ტ. ყანჩაველი საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ფილოსოფიის კათედრის დოცენტია, აქ პედაგოგიურ მოღვაწეობასთან ერთად აქტიურ სამეცნიერო-კვლევით მუშაობას ეწევა, შექმნა მრავალი სერიოზული გამოკვლევა ფილოსოფიის აქტუალურ საკითხებზე, რის საფუძველზედაც მას 1989 წელს მიენიჭა პროფესორის წოდება.

განსაკუთრებით აღსანიშნავია მისი საქმიანობა ტექნიკური უნივერსიტეტის საზოგადოებრივ პროფესიათა ფაკულტეტის ორგანიზაციაში და მის მუშაობაში, რომელსაც ის ხელმძღვანელობდა სიცოცხლის დასასრულამდე. იგი დიდ დროს უთმობდა ასპირანტებისა და ახალგაზრდა კადრების კვალიფიკაციის ამაღლებას.

ტიტე ყანჩაველის სახით ჩვენგან წავიდა ღვაწლმოსილი და ვალმოხდილი მეცნიერი, რომელმაც თავისი უფროო სიკვდილით სამუდამოდ დაწყვიტა გული არა მარტო ოჯახის წევრებს, ნათესავებსა და მეგობრებს, არამედ ყველას, ვინც მას რამდენადმე მაინც იცნობდა.

საქართველოს რესპუბლიკის განათლების სამინისტრო; ტექნიკური უნივერსიტეტის რექტორატი; ფილოსოფიის კათედრა; საზოგადოებრივ პროფესიათა ფაკულტეტი.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქციას

ქუთაისო, შენ ვინ მოგცა ქულა დასაკარგავი!...

რეპლიკა მეორე...

ბატონო რედაქტორო!

ამასწინათ თქვენს გაზეთში გამოქვეყნებულ ჩემს მცირე რეპლიკას „ქუთაისო, შენ ვინ მოგცა ქულა დასაკარგავი!..“ დიდის ამბით გამოეხმაურა „ქართული ფეხბურთი“ და საქართველოს ტელევიზია!

ამ რეპლიკასთან დაკავშირებით რესპუბლიკის ფეხბურთის ფედერაციამაც უმსჯელიათ და, თუ „ქართულ ფეხბურთში“ დაბეჭდილ ინფორმაციაში არ აკარბებენ, „მთელ საქართველოშიც“ საყოველთაო ინტერესი გამოუწვევია!

უსერხულოობის მიუხედავად, აქვე გამოიწერეთ ამ ინფორმაციის: „საქართველოს რესპუბლიკაში“ დაიბეჭდა ცნობილი კრიტიკოსის ბატონ თამაზ წივწივაძის წერილი, რომელსაც დიდი გამოხმაურება მოჰყვა საფეხბურთო წრეებში და საერთოდ მთელ საქართველოში“-ო!

რეპლიკის ასე გადაჭარბებულ შეფასებას, პიროვნული მოკრძალების გამო, მე ჩემს დამსახურებად ვერ მივიჩნევ და ნება მომეცით, ასე ვიფიქრო, რომ მას ფასი თქვენს დიდად ავტორიტეტულ გაზეთში დაბეჭდვამ შემატა!

სამწუხაროდ, ამ რეპლიკამ გარდა „სახელისა“, დიდი გულისტკივილიც მომიტანა!

სადისციპლინო კომისიის თავმჯდომარე, ჩემთვის დიდად საპატივცემული პიროვნება, ბატონი თენგიზ სულაქველიძე „ქართული ფეხბურთის“ ფურცლებიდან **გულდიდ** შემნიშნავს:

„ჩვენთვის ფრიად შეურაცხმყოფელია ბატონ თამაზ წივწივაძის წერილის შინაარსიც და ტონიც“-ო!

რა დასამალია და, მე ამ რეპლიკის მხოლოდ „შინაარსი“ და „ტონი“ **მვიმედებოდა**, თორემ მასში აღებული ჰონორარი რომ ვერ დამასახლებდა, ისედაც ვიცოდი!

ამის გარდა, ჩემი ეს მეტისმეტად მცირე რეპლიკა როდის გახდა „**წერილი**“, არც ეს ვიცი!

მე მარტო ის ვიცი, რომ სადისციპლინო კომისიის თავმჯდომარეს იმ „სადაო პენალტზე“ გაცილებით მეტი დრო ჩემი პიროვნული „დისციპლინის საკითხის“ გარკვევისათვის დაუთმია!

და, როგორც ზემოთ ვნახეთ, ფრიად სამწუხარო დასკვნამდე მისულა — თ. წივწივაძის საქციელი „ჩვენთვის ფრიად შეურაცხმყოფელი“-ო.

ბატონო რედაქტორო!

თუ აუცილებელი გახდა, ერთი-ორი მოწმე მეცა მყავს, რომლებიც საჭიროების შემთხვევაში დამიდასტურებენ, რომ არა ჩემს წერილში და, მით უფრო, არც რუსთავის სტადიონზე, შეურაცხყოფა არავისთვის მიმიყენებია — ჩემთვის ჩემად ვიჯექი და ეროვნული ჩემპიონატის უკეთეს მოთამაშეზე ეფიქრობდი!

არ მინდა ვიფიქრო, დანაშაულად იმ ერთადერთი ნაყინის შეჭმა მეთვლებოდეს, ტაიმების შორის რომ ვიყიდე და ზუსტად ის ფასი გადავიხადე, მე და გამყიდველი ერთმანეთში წინასწარ მოლაპარაკების ნიადაგზე რომ მოგრიგდით!..

ამიტომ ვფიქრობ, სადისციპლინო კომისია ფეხბურთელთა სათამაშო დისციპლინით უფრო უნდა დაინტერესებულიყო და არა — ჩემით! მე ხომ ისედაც წყნარად ვიჯექი იმ სიცხეში და თვალს ბობას ვადევნებდი, რაც მინდორზე ხდებოდა!

აი, მინდორზე კი წესრიგი ნამდვილად ირღვეოდა და, უფრო გასაკვირი ის იყო, თითქმის ყველა საკონფლიქტო სიტუაცია მასპინძელთა სასარგებლოდ რომ მთავრდებოდა!

ხოლო რაც შეეხება იმ გახმაურებულ პენალტს, მართალი გითხრათ, ისე ახლოს ვიყავი ამ შემთხვევასთან, ასეც შეიძლება ითქვას — იგი პირდაპირ **ფეხებში დამინიშნეს!**

ბატონი გ. სეფიაშვილის პიროვნული პატივისცემის მიუხედავად, მე ახლაც მგონია, რომ აქ იგი ნამდვილად შეცდა!..

სხვათაშორის, ასე მარტო მე არ მომჩვენებია! — ასეევე **მოჩვენებია** იგი ქუთაისის გუნდის ხელმძღვანელობასაც და პროტესტიც ამისდამიუხედავად გამოუთქვამს!

ამ ფაქტთან დაკავშირებით მე მაშინ შევიტყვე, როცა „ქართული ფეხბურთი“ თავის მკითხველებს მოუთხრობდა:

„არაეთიკური მოქმედებისთვის ქუთაისის უფროსი მწვრთნელი რ. ბურკაძე დაჯარიმებულია 3 ათასი მანეთით, ხოლო მწვრთნელი გ. აბზიანიძე, 2 ათასი მანეთით“.

ეს რომ წაგიკითხე, ჩემთვის ეიდვარუდეს: ქუთაისელი მწვრთნელები, ალბათ, პენალტის შეცდომით დანიშვნისთვის „გაუჯავრდნენ“ მსაჯს, თორემ, არა მგონია, მინდვრის ყველაფერით ხელმძღვანელი მსაჯობისთვის მადლობა ეთქვათ, ამისთვის ამოდენა თანხით, ვინმე დაჯარიმებდათ!..

ბატონო რედაქტორო! ახლა იმ მთავარ საკითხსაც მივადექით, რისთვისაც თქვენი შეწუხება გავბედე!

საქმე ასე გახლავთ, სადისციპლინო კომისიის თავმჯდომარეს, ბატონ თენგიზ სულაქველიძეს ჩემს გასამტყუნებლად ასეთი საბუთი მოაქვს:

„კომისიამ რამდენჯერმე ნახა ვიდეოფირი, სადაც ეს მომენტია აღბეჭდილი და ერთხმად მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ მსაჯმა გურამ სეფიაშვილმა სწორად დანიშნა თერთმეტმეტრიანი ქუთაისელთა კარში — ამავე აზრის არიან ალექსანდრე ჩივაძე, რამაზ შენგელია, ნოდარ ხიზანიშვილი და ფეხბურთის სხვა სპეციალისტები“.

ბატონო თენგიზ, თქვენ ჩემგან არ გესწავლებათ, მაგრამ, მაგალითად, ზოგი ფილოსოფოსი სულ პირიქით მიიჩნევს — გაცილებით ჯობია, **ჩვენს ყოველ აზრს ეჰვის თვალით შეეხედოთ!**

არადა, სულ მართლები რომ არ